

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 5. maijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 135/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 129, 28.4.2014.	1
2014/C 135/02	Tiesas Lēmums (2014. gada 25. marts) par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām	2

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 135/03	Lieta C-222/12: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Tartu Ringkonnakohus</i> (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>A Karuse AS/Politsei- ja Piirivalveamet</i> Autotransports — Regula (EK) Nr. 561/2006 — Pienākums izmantot tahogrāfu — Atkāpe attiecībā uz transportlīdzekļiem, kurus izmanto ceļu uzturēšanas darbiem — Transportlīdzeklis, ar ko ved granti no tās iekraušanas vietas līdz ceļu uzturēšanas darbu vietai	3
2014/C 135/04	Lieta C-366/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt Dortmund-West/Klinikum Dortmund gGmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkts — Preču piegāde — Medikamentu citostatiķu piegāde ambulatorajā aprūpē — Dažādu nodokļu maksātāju sniegti pakalpojumi — 13. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts — Ārstu, kas slimnīcā praktizē kā pašnodarbinātas personas, izrakstīti medikamenti — Cieši saistītas darbības — Aprūpes pakalpojumu papildpakalpojumi — Savstarpēji fiziski un ekonomiski nenošķiramas darbības	4

2014/C 135/05	Lieta C-375/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Tribunal administratif de Grenoble</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Margaretha Bouanich/Direction départementale des finances publiques de la Drôme</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 63. pants — Kapitāla brīva aprīte — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Fizisko personu ienākuma nodoklis — Maksimālās tiešo nodokļu robežas atkarībā no ienākumiem mehānisms — Divpusēja konvencija, lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas — Citā dalībvalstī dibinātas sabiedrības izmaksātu dividendu, par kurām jau ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā, aplikšana ar nodokli — Šajā citā dalībvalstī samaksātā nodokļa neņemšana vērā vai daļēja ņemšana vērā, aprēķinot nodokļa maksimālās robežas — LESD 65. pants — Ierobežojums — Pamatojums.	5
2014/C 135/06	Lieta C-456/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 12. marta spriedums (<i>Raad van State</i> (Nīderlandes Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>O/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/B</i> Direktīva 2004/38/EK — LESD 21. panta 1. punkts — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Tiesību subjekti — Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, tiesības uzturēties dalībvalstī, kuras pilsonība ir šim pilsonim — Savienības pilsoņa atgriešanās šajā dalībvalstī pēc īslaicīgas uzturēšanās citā dalībvalstī	6
2014/C 135/07	Lieta C-457/12: Tiesas (virspalāta) 2014. gada 12. marta spriedums (<i>Raad van State</i> (Nīderlandes Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>S/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/G</i> LESD 20. pants, 21. panta 1. punkts un 45. pants — Direktīva 2004/38/EK — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Tiesību subjekti — Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, tiesības uzturēties dalībvalstī, kuras pilsonība ir šim pilsonim — Savienības pilsonis, kas ir vienas un tās pašas dalībvalsts iedzīvotājs un valstspiederīgais — Profesionālā darbība — Regulāri braucieni uz citu dalībvalsti.	7
2014/C 135/08	Lieta C-464/12: Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ATP Pension Service A/S/Skatteministeriet</i> Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta B daļas d) punkta 3. un 6. apakšpunkts — Kopīgi ieguldījumu fondi — Arodpensiju shēmas — Pārvaldība — Darbības, kas saistītas ar noguldījumu kontiem, norēķinu kontiem, maksājumiem un pārskaitījumiem	8
2014/C 135/09	Lieta C-512/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Octapharma France SAS/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé</i> Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2001/83/EK — Direktīva 2002/98/EK — Piemērošanas joma — Labīlie asins produkti — Atbilstoši rūpnieciskam procesam pagatavota plazma — Vienlaicīga vai ekskluzīva konkrēto direktīvu piemērošana — Dalībvalstu tiesības paredzēt stingrākus noteikumus attiecībā uz plazmu, nekā zālēm.	9
2014/C 135/10	Lieta C-548/12: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Landgericht Krefeld</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Marc Brogsitter/Fabrication de Montres Normandes Eurl., Karsten Fräßdorf</i> Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Jurisdikcija civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — 5. panta 1. un 3. punkts — Prasība sakarā ar civiltiesisku atbildību — Līgumisks vai delikta raksturs	10
2014/C 135/11	Lieta C-599/12: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Rechtbank van eerste aanleg te Brugge</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you/FOD Financiën</i> PVN — Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām — Darījumi, kas veikti ārpus Eiropas Savienības — Sestā direktīva 77/388/EEK — 28. panta 3. punkts — Direktīva 2006/112/EK — 370. pants — Klausulas par "atturēšanos no jebkādas darbības" — Valsts tiesiskā regulējuma grozīšana transponēšanas termiņa laikā	10
2014/C 135/12	Apvienotās lietas C-29/13 un C-30/13: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Global Trans Lodzhistik OOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas Muitas kodekss — 243. un 245. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 181.a pants — Pārsūdzams lēmums — Prasības tiesā nepieņemamība, neiesniedzot iepriekšēju administratīvu sūdzību — Tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips	11

2014/C 135/13	Lieta C-38/13: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Sąd Rejonowy w Białymstoku</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Małgorzata Nierodzik/Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — 4. klauzula — “Darba nosacījumu” jēdziens — Darba līguma uz noteiktu laiku uzteikuma termiņš — Atšķirīga attieksme, salīdzinot ar darba ņēmējiem uz nenoteiktu laiku.	13
2014/C 135/14	Lieta C-52/13: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint/Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2006/114/EK — Jēdzieni “maldinoša reklāma” un “salīdzinoša reklāma” — Valsts tiesiskais regulējums, kurā maldinoša reklāma un neatļauta salīdzinoša reklāma ir paredzētas kā divi atšķirīgi prettiesiski nodarījumi.	13
2014/C 135/15	Lieta C-107/13: Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Administrativen sad Veliko Tarnovo</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>FIRIN OOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Priekšnodokļa atskaitīšana — Iemaksu veikšana — Atteikums piešķirt atskaitījumu — Krāpšana — Atskaitījuma koriģēšana, ja nav veikts ar nodokli apliekams darījums — Nosacījumi.	14
2014/C 135/16	Lieta C-132/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Landgericht Köln</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV/ILME GmbH</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2006/95/EK — “Elektroiekārtu” jēdziens — CE atbilstības marķējums — Elektrisku daudzpolu kontaktsavienojumu kastes	15
2014/C 135/17	Lieta C-155/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Società Italiana Commercio e Servizi srl, en liquidation (SICES) u.c./Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia</i> Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 341/2007 — 6. panta 4. punkts — Tarifu kvotas — Ķīnas izcelsmes ķiploki — Importa licences — No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējamība — Apiešana — Tiesību ļaunprātīga izmantošana	16
2014/C 135/18	Lieta C-190/13: Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Juzgado de lo Social nº3 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Antonio Márquez Samohano/Universitat Pompeu Fabra</i> Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — Universitātes — Asociētie pasniedzēji — Secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi — 5. klauzulas 1. punkts — Pasākumi, kuru mērķis ir novērst uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu — Šādus līgumus attaisnojošu “objektīvu iemeslu” jēdziens — 3. klauzula — “Uz nenoteiktu laiku noslēgta darba līguma” jēdziens — Sankcijas — Tiesības saņemt atlīdzību — Atšķirīga attieksme pret pastāvīgajiem darba ņēmējiem	17
2014/C 135/19	Lieta C-204/13: Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt Saarlouis/Heinz Malburg</i> Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Atskaitīšanas tiesību rašanās un darbības joma — Sabiedrības likvidācija, ko veic akcionārs — Daļas no šīs sabiedrības klientūras iegūšana — Mantisks ieguldījums citā sabiedrībā — Priekšnodokļa samaksa — Iespējama atskaitīšana	18
2014/C 135/20	Lieta C-30/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – <i>Ryanair Ltd/PR Aviation BV</i>	18
2014/C 135/21	Lieta C-42/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. janvārī iesniedza Naczelný Sąd Administracyjny (Polija) – <i>Minister Finansów/Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie</i>	19
2014/C 135/22	Lieta C-49/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spānija) – <i>Finanmadrid E.F.C, SA/Jesús Vicente Albán Zambrano u.c.</i>	20
2014/C 135/23	Lieta C-54/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia de Madrid (Spānija) – <i>Rafael Villafañez Gallego un María Pérez Anguio/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.</i>	20

2014/C 135/24	Lieta C-56/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. februārī iesniedza Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Beļģija) – Openbaar Ministerie/Marc Emiel Melanie De Beuckeleer u.c.	21
2014/C 135/25	Lieta C-61/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. februārī iesniedza Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Itālija) – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato/Azienda Pubblica di Servizi alla persona “San Valentino” u c.	21
2014/C 135/26	Lieta C-63/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – Eiropas Komisija/Francijas Republika	22
2014/C 135/27	lieta C-70/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugāle) – Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP).	23
2014/C 135/28	Lieta C-75/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ávila (Spānija) – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA/Francisco Javier Rodríguez Barbero un María Ángeles Barbero Gutiérrez.	23
2014/C 135/29	Lieta C-88/14: Prasība, kas celta 2014. gada 21. februārī – Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome.	24
2014/C 135/30	Lieta C-102/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 13. janvāra rīkojumu lietā T-134/12 Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Komisija 2014. gada 4. martā iesniedza Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A.	25
2014/C 135/31	Lieta C-114/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. martā – Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste	26
2014/C 135/32	Lieta C-116/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. martā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika . . .	27
2014/C 135/33	Lieta C-121/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. martā – Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	28

Vispārējā tiesa

2014/C 135/34	Lieta T-292/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>Cemex u.c./Komisija Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums</i>	29
2014/C 135/35	Lieta T-293/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>Holcim (Deutschland) un Holcim/Komisija Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pietiekami nopietni netiešie pierādījumi — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums</i>	29
2014/C 135/36	Lieta T-296/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>Cementos Portland Valderrivas/Komisija Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pietiekami nopietni netiešie pierādījumi — Pārbaude tiesā — Samērīgums</i>	30
2014/C 135/37	Lieta T-297/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>Buzzi Unicem/Komisija Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Labas pārvaldības princips — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums</i>	31
2014/C 135/38	Lieta T-302/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>HeidelbergCement/Komisija Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pietiekami nopietni netiešie pierādījumi — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums</i>	31
2014/C 135/39	Lieta T-305/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>Italmobiliare/Komisija Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Labas pārvaldības princips — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums</i> . . .	32

2014/C 135/40	Lieta T-306/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>Schwenk Zement</i> /Komisija Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums	32
2014/C 135/41	Lieta T-131/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – <i>Lardini</i> /ITSB (Uz apkaklītes izvietots zieds) Kopienas preču zīme — Kopienas preču zīmes, kuru veido uz apkaklītes izvietots zieds, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	33
2014/C 135/42	Lieta T-134/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. marta rīkojums – <i>FESI</i> /Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Dampings — Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, attiecināšana arī uz šā paša ražojuma importu no Makao — Neatkarīgus importētājus pārstāvoša apvienība — Individuālās skaršanas neesamība — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība	34
2014/C 135/43	Lieta T-430/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – <i>Magnesitas de Rubián</i> u.c./Komisija Vide — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Atsauces dokuments par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem pasākumiem cementa, kaļķu un magnija oksīda ražošanā — Pieteikums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas — Noraidīšana — Atteikšanās no prasības — Izslēgšana no reģistra	34
2014/C 135/44	Lieta T-158/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – <i>Magnesitas de Rubián</i> u.c./Parlaments un Padome Vide — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Direktīvas 2010/75/ES 13. panta 7. punktā ietverts individuāls lēmums — Pieteikums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas — Noraidīšana — Atteikšanās no prasības — Izslēgšana no reģistra	35
2014/C 135/45	Lieta T-411/11: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – <i>Hemofarm</i> /ITSB – <i>Laboratorios Diafarm</i> ("HEMOFARM") Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	36
2014/C 135/46	Apvienotās lietas T-240/12 un T-211/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. marta rīkojums – <i>Eni</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Butadiēnkaučuka un emulsijas polimerizācijā iegūta butadiēnstirolkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vispārējās tiesas daļēji atceltais un grozītais Komisijas lēmums — Tiesvedības atjaunošana — Jauns paziņojums par iebildumiem — Procedūras izbeigšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	36
2014/C 135/47	Apvienotās lietas T-241/12 un T-210/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 7. marta rīkojums – <i>Versalis</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Butadiēnkaučuka un emulsijas polimerizācijā iegūta butadiēnstirolkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vispārējās tiesas daļēji atceltais un grozītais Komisijas lēmums — Tiesvedības atjaunošana — Jauns paziņojums par iebildumiem — Procedūras izbeigšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	37
2014/C 135/48	Lieta T-518/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – <i>Spirlea</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Sabiedrības veselība — Lēmums izbeigt procedūru <i>EU Pilot</i> projekta ietvaros — Sūdzības izskatīšanas izbeigšana — Tiesvedības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi neuzsākšana — Nepieņemamība	38
2014/C 135/49	Lieta T-187/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums – <i>Jannatian</i> /Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējā arējā un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu — Personu un vienību saraksts, kam ir piemērojami šie ierobežojošie pasākumi — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Nepieņemamība	38
2014/C 135/50	Lieta T-578/13 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. februāra rīkojums – <i>Luxembourg Pamol</i> (Cyprus) un <i>Luxembourg Industries</i> /Komisija Pagaidu noregulējums — Augu aizsardzības līdzekļu laišanas tirgū procedūra — Dokumentu, kas attiecas uz aktīvās vielas ierakstīšanu, publicēšana — Pieteikuma par konfidencialitātes piemērošanu noteiktai informācijai noraidīšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Pieņemamība — Steidzamība — <i>Fumus boni juris</i> — Interesu izsvēršana	39
2014/C 135/51	Lieta T-1/14 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 7. marta rīkojums – <i>Aluminios Cortizo</i> un <i>Cortizo Cartera</i> /Komisija Pagaidu noregulējums — Valsts atbalsts — Spānijas iestāžu piešķirts atbalsts atsevišķiem saimniecisko interešu konsorcijiem (SIK) un ieguldītājiem tajos — Atsevišķiem finanšu līzinga līgumiem, kas paredzēti kuģu iegādei (Spānijas finanšu līzinga sistēma), piemērojamais nodokļu režīms — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība. . .	40

2014/C 135/52	Lieta T-506/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 18. septembra spriedumu lietā F-96/09 <i>Cuallado Martorell</i> /Komisija 2014. gada 12. martā iesniedza <i>Eva Cuallado Martorell</i>	40
2014/C 135/53	Lieta T-11/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. janvārī – <i>Grundig Multimedia</i> /ITSB (“Pianissimo”).	41
2014/C 135/54	Lieta T-36/14: Prasība, kas celta 2014. gada 15. janvārī – <i>St’art</i> u.c./Komisija	42
2014/C 135/55	Lieta T-65/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. janvārī – <i>Bank Refah Kargaran</i> /Padome	43
2014/C 135/56	Lieta T-74/14: Prasība, kas celta 2014. gada 31. janvārī – Francija/Komisija	44
2014/C 135/57	Lieta T-76/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – <i>Morningstar</i> /Komisija	45
2014/C 135/58	Lieta T-77/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – <i>EE</i> /ITSB (Emblēma ar pelēku fonu)	46
2014/C 135/59	Lieta T-78/14: Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – <i>Benediktinerabtei St. Bonifaz</i> /ITSB – <i>Andechser Molkerei Scheitz</i> (“Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455”)	46
2014/C 135/60	Lieta T-81/14: Prasība, kas celta 2014. gada 6. februārī – <i>Energy Brands</i> /ITSB – <i>Smart Wines</i> (“SMART-WATER”)	47
2014/C 135/61	Lieta T-84/14: Prasība, kas celta 2014. gada 6. februārī – <i>Harrys Pubar</i> /ITSB – <i>Harry’s New York Bar</i> (“HARRY’S NEW YORK BAR”)	48
2014/C 135/62	Lieta T-85/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. februārī – <i>Infocit</i> /ITSB – <i>DIN</i> (“DINKOOL”)	48
2014/C 135/63	Lieta T-89/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – <i>Export Development Bank of Iran</i> /Padome	49
2014/C 135/64	Lieta T-90/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. februārī – <i>Secolux</i> /Eiropas Komisija un Tulkošanas centrs	50
2014/C 135/65	Lieta T-93/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – <i>St’art</i> u.c./Komisija	51
2014/C 135/66	Lieta T-94/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. februārī – <i>EE</i> /ITSB (Krāsu raksta attēls)	52
2014/C 135/67	Lieta T-96/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. februārī – <i>Vimeo</i> /ITSB – <i>PT Comunicações</i> (“VIMEO”)	52
2014/C 135/68	Lieta T-130/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 12. decembra spriedumu lietā F-142/11 <i>Simpson</i> /Padome 2014. gada 24. februārī iesniedza Eiropas Savienības Padome	53
2014/C 135/69	Lieta T-132/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. februārī – <i>Albis Plastic</i> /ITSB – <i>IQAP Masterbatch Group</i> (“ALCOLOR”)	53
2014/C 135/70	Lieta T-135/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. februārī – <i>Kicktipp</i> /ITSB – <i>Società Italiana Calzature</i> (“kicktipp”)	54
2014/C 135/71	Lieta T-136/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. februārī – <i>Tilda Riceland Private</i> /ITSB – <i>Siam Grains</i> (“BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE”)	55
2014/C 135/72	Lieta T-137/14: Prasība, kas celta 2014. gada 25. februārī – <i>I Castellani</i> /ITSB – <i>Chomarat</i> (Riņķa attēls)	55
2014/C 135/73	Lieta T-140/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>Bora Creations</i> /ITSB (“gel nails at home”)	56
2014/C 135/74	Lieta T-143/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – <i>EE</i> /ITSB (Emblēma ar dzeltenu fonu).	57
2014/C 135/75	Lieta T-144/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – <i>EE</i> /ITSB (Emblēma ar punktotu ziloņkaula krāsas fonu).	57

2014/C 135/76	Lieta T-156/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – <i>Volkswagen</i> /ITSB (“StartUp”)	58
2014/C 135/77	Lieta T-162/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>Canadian Solar Emea</i> u.c./Padome	58
2014/C 135/78	Lieta T-163/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – <i>Canadian Solar Emea</i> u.c./Padome	59
2014/C 135/79	Lieta T-168/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. martā – <i>Pérez Gutiérrez</i> /Komisija	60
2014/C 135/80	Lieta T-119/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums – <i>USFSPEI</i> un <i>Loescher</i> /Padome. . .	61
2014/C 135/81	Lieta T-600/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 24. februāra rīkojums – <i>Bimbo</i> /ITSB (“FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES”).	61

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2014/C 135/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 129, 28.4.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 112, 14.4.2014.

OV C 102, 7.4.2014.

OV C 93, 29.3.2014.

OV C 85, 22.3.2014.

OV C 78, 15.3.2014.

OV C 71, 8.3.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TIESAS LĒMUMS
(2014. gada 25. marts)
par svētku dienām un Tiesas oficiālajām brīvdienām
2014/C 135/02

TIESA,

ņemot vērā Reglamenta 24. panta 2., 4. un 6. punktu,

tā kā atbilstoši šai tiesību normai ir jāsagatavo svētku dienu saraksts un jānosaka Tiesas oficiālo brīvdienu datumi,

PIEŅEM ŠO LĒMUMU:

1. pants

Svētku dienu saraksts Reglamenta 24. panta 4. un 6. punkta nozīmē ir šāds:

- Jaungada diena,
- Otrās Lieldienas,
- 1. maijs,
- Debesbraukšanas diena,
- Vasarsvētku pirmsdiena,
- 23. jūnijs,
- 15. augusts,
- 1. novembris,
- 25. decembris,
- 26. decembris.

2. pants

Laikposmā no 2014. gada 1. novembra līdz 2015. gada 31. oktobrim Tiesas oficiālo brīvdienu datumi atbilstoši Reglamenta 24. panta 2. un 6. punktam ir šādi:

- 2014. gada Ziemassvētki: no pirmsdienas, 2014. gada 15. decembra, līdz svētdienai, 2015. gada 4. janvārim, ieskaitot,
- 2015. gada Lieldienas: no pirmsdienas, 2015. gada 30. marta, līdz svētdienai, 2015. gada 12. aprīlim, ieskaitot,
- 2015. gada vasara: no piektdienas, 2015. gada 17. jūlija, līdz svētdienai, 2015. gada 30. augustam, ieskaitot.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Luksemburgā, 2014. gada 25. martā.

Sekretārs

A. CALOT ESCOBAR

Priekšsēdētājs

V. SKOURIS

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Tartu Ringkonnakohus* (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *A Karuse AS/Politsei- ja Piirivalveamet*

(Lieta C-222/12) ⁽¹⁾

Autotransports — Regula (EK) Nr. 561/2006 — Pienākums izmantot tahogrāfu — Atkāpe attiecībā uz transportlīdzekļiem, kurus izmanto ceļu uzturēšanas darbiem — Transportlīdzeklis, ar ko ved granti no tās iekraušanas vietas līdz ceļu uzturēšanas darbu vietai

(2014/C 135/03)

Tiesvedības valoda — igauņu

Iesniedzējtiesa

Tartu Ringkonnakohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *A Karuse AS*

Atbildētāja: *Politsei- ja Piirivalveamet*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Tartu Ringkonnakohus* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 1. lpp.), 13. panta 1. punkta h) apakšpunkta interpretācija – Pienākums izmantot tahometru – Transportlīdzekļu, ko izmanto saistībā ar ceļu uzturēšanu, atbrīvojums no šī pienākuma – Pašizgāzējs ar maksimālo masu 25,5 tonnas, ar ko pa publisku ceļu pārvadā granti no ieguves vietas uz vietu, kur tiek veikti ceļa labošanas un uzturēšanas darbi

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85, 13. panta 1. punkta h) apakšpunktā ietvertais jēdziens “transportlīdzekļi, ko izmanto saistībā ar ceļu uzturēšanu”, kurus var atbrīvot no pienākuma izmantot tahogrāfu, ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietilpst arī tādi transportlīdzekļi, ar ko pārvadā materiālus uz vietu, kur tiek veikti ceļu uzturēšanas darbi, ar nosacījumu, ka pārvadājums tiek pilnīgi un vienīgi izmantots minēto darbu veikšanai un ir tiem pakārtota darbība. Vai tas tā ir, valsts tiesai ir jāizvērtē, ņemot vērā visus atbilstošos pamatlietas apstākļus.

⁽¹⁾ OV C 209, 14.7.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanzamt Dortmund-West/Klinikum Dortmund gGmbH*

(Lieta C-366/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkts — Preču piegāde — Medikamentu citostatiķu piegāde ambulatorajā aprūpē — Dažādu nodokļu maksātāju sniegti pakalpojumi — 13. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts — Ārstu, kas slimnīcā praktizē kā pašnodarbinātas personas, izrakstīti medikamenti — Cieši saistītas darbības — Aprūpes pakalpojumu papildpakalpojumi — Savstarpēji fiziski un ekonomiski nenošķiramas darbības

(2014/C 135/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Dortmund-West

Atbildētāja: Klinikum Dortmund gGmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bundesfinanzhof* – Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (OV L 145, 1. lpp.), 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija – Ar slimnīcas un medicīnisko aprūpi cieši saistītu darbību jēdziens – Darbība, kas nav pakalpojums direktīvas 6. panta izpratnē – Darbība, ko veic nevis nodokļu maksātājs, kurš sniedz arī slimnīcas vai medicīnisko aprūpi, bet gan cits nodokļu maksātājs – Ar medicīnisko aprūpi cieši saistīta darbība, kas nav atbrīvota no nodokļa

Rezolutīvā daļa:

Tādu preču kā pamatlietā aplūkoti medikamenti citostatiķi, kurus, veicot vēža pacientu ambulatoro ārstēšanu, izrakstījuši ārsti, kas slimnīcā praktizē kā pašnodarbinātas personas, piegāde nevar tikt atbrīvota no pievienotās vērtības nodokļa saskaņā ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2005. gada 12. decembra Direktīvu 2005/92/EK, 13. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunktu, ja vien šī piegāde nav fiziski un ekonomiski nenošķirama no medicīniskās pamataprūpes sniegšanas, tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 366, 24.11.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (Tribunal administratif de Grenoble (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Margaretha Bouanich/Direction départementale des finances publiques de la Drôme

(Lieta C-375/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 63. pants — Kapitāla brīva aprīte — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Fizisko personu ienākuma nodoklis — Maksimālās tiešo nodokļu robežas atkarībā no ienākumiem mehānisms — Divpusēja konvencija, lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas — Citā dalībvalstī dibinātas sabiedrības izmaksātu dividenžu, par kurām jau ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā, aplikšana ar nodokli — Šajā citā dalībvalstī samaksātā nodokļa neņemšana vērā vai daļēja ņemšana vērā, aprēķinot nodokļa maksimālās robežas — LESD 65. pants — Ierobežojums — Pamatojums

(2014/C 135/05)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Grenoble

Pamatlietas puses

Prasītājs: Margaretha Bouanich

Atbildētāja: Direction départementale des finances publiques de la Drôme

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tribunal administratif de Grenoble – LESD 49., 63. un 65. panta interpretācija – Valsts tiesiskais regulējums par fizisko personu ienākumu nodokli, ar kuru noteikta nodokļu maksātājam maksājamo tiešo nodokļu maksimālā robeža – Tā sauktais “nodokļu vairoga” mehānisms – Divpusējā nodokļu konvencija – Dividenžu, kuras izmaksājusi citā dalībvalstī dibināta sabiedrība un attiecībā uz kurām jau ir ieturēts nodoklis ienākumu izcelsmes vietā, aplikšana ar nodokli – Naudas summu, par kurām ieturēts nodoklis ienākumu izcelsmes vietā, daļēja ņemšana vērā, lai aprēķinātu nodokļa maksimālo robežu – Šāda tiesiskā regulējuma pamatojums, kas saistīts ar nodokļu sistēmas saskaņotību, līdzsvarotu nodokļu uzlikšanas pilnvaru sadalījumu starp dalībvalstīm vai ar kādu citu primāru vispārējo interešu apsvērumu

Rezolutīvā daļa:

LESD 49., 63. un 65. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, ja šīs dalībvalsts rezidents – citā dalībvalstī dibinātas sabiedrības akcionārs – saņem dividendes, kuras ar nodokli tiek apliktas abās valstīs, un ja dubulta nodokļu uzlikšana ir reglamentēta tādējādi, ka rezidences valstī no šīs pašas summas, par kādu dividenžu izmaksātājas sabiedrības valstī ir samaksāts nodoklis, tiek atskaitīts nodokļu kredīts, dažādu tiešo nodokļu maksimālo robežu mehānismā līdz noteiktam procentuālam apmēram no saņemtajiem ienākumiem gada laikā netiek ņemts vērā vai ņemts vērā tikai daļēji dividenžu izmaksātājas sabiedrības valstī samaksātais nodoklis.

⁽¹⁾ OV C 319, 20.10.2012.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 12. marta spriedums (*Raad van State* (Nīderlandes Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – O/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/B

(Lieta C-456/12) ⁽¹⁾

Direktīva 2004/38/EK — LESD 21. panta 1. punkts — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Tiesību subjekti — Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, tiesības uzturēties dalībvalstī, kuras pilsonība ir šim pilsonim — Savienības pilsoņa atgriešanās šajā dalībvalstī pēc īslaicīgas uzturēšanās citā dalībvalstī

(2014/C 135/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāji: O un Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Atbildētāji: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel un B

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Raad van State* – Nīderlande – LESD 20., 21., 45. un 56. panta un Eiropas Padomes un Parlamenta 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 3. panta 1. punkta, 6. panta un 7. panta 1. un 2. punkta interpretācija – Trešo valstu pilsoņu, Savienības pilsoņa ģimenes locekļu, ieceļošanas un uzturēšanās tiesības – Savienības pilsoņa atgriešanās savā izcelsmes dalībvalstī pēc tam, kad citā dalībvalstī uzturējās kā Savienības pilsonis LESD 21. panta izpratnē un kā pakalpojumu saņēmējs LESD 56. panta izpratnē – Direktīvas piemērošanas pēc analogijas tāpat kā spriedumos lietā C-370/90 *Singh* un lietā C-291/05 *Eind*

Rezolutīvā daļa:

LESD 21. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka situācijā, kurā Savienības pilsonis ir izveidojis vai nostiprinājis ģimenes dzīvi ar trešās valsts valstspiederīgo, ņemot vērā faktisku uzturēšanos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 7. panta 1. un 2. punktā vai 16. panta 1. un 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, un ievērojot tos dalībvalstī, kas nav tā, kuras pilsonība viņam ir, šīs pašas direktīvas noteikumi ir piemērojami pēc analogijas tad, ja minētais Savienības pilsonis kopā ar savu attiecīgo ģimenes locekli atgriežas savā izcelsmes dalībvalstī. Tādējādi nosacījumi atvasināto uzturēšanās tiesību piešķiršanai trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir šī Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, šī pilsoņa izcelsmes dalībvalstī principā nedrīkstētu būt stingrāki kā tie, kas ir paredzēti minētajā direktīvā, lai piešķirtu atvasinātās uzturēšanās tiesības trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir tāda Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, kurš ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, iekārtojoties uz dzīvi dalībvalstī, kas nav tā, kuras pilsonība viņam ir.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas (virspalāta) 2014. gada 12. marta spriedums (*Raad van State* (Nīderlandes Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *S/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/G*

(Lieta C-457/12) ⁽¹⁾

LESD 20. pants, 21. panta 1. punkts un 45. pants — Direktīva 2004/38/EK — Tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Tiesību subjekti — Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, tiesības uzturēties dalībvalstī, kuras pilsonība ir šim pilsonim — Savienības pilsonis, kas ir vienas un tās pašas dalībvalsts iedzīvotājs un valstspiederīgais — Profesionālā darbība — Regulāri braucieni uz citu dalībvalsti

(2014/C 135/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāji: S un Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Atbildētāji: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel un G

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Raad van State* – Nīderlande – LESD 20., 21., 45. un 56. panta un Eiropas Padomes un Parlamenta 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.), 3. panta 1. punkta, 6. panta un 7. panta 1. un 2. punkta interpretācija – Tiesību uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā izmantotāji – Trešās valsts pilsonis, Savienības pilsoņa, kurš dzīvo savā izcelsmes dalībvalstī un strādā citā dalībvalstī pie šajā dalībvalstī reģistrēta darba devēja, ģimenes loceklis – Trešās valsts pilsonis, Savienības pilsoņa, kurš dzīvo un strādā savas izcelsmes dalībvalstī, bet saistībā ar savu darbu bieži dodas uz citu dalībvalsti, ģimenes loceklis

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka tie pieļauj, ka dalībvalsts atsaka uzturēšanās tiesības trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, ja minētajam pilsonim ir minētās dalībvalsts pilsonība un viņš dzīvo šajā pašā valstī, bet regulāri brauc uz citu dalībvalsti, veicot savu profesionālo darbību.

LESD 45. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas piešķir Savienības pilsoņa ģimenes loceklim, kas ir trešās valsts valstspiederīgais, atvasinātās tiesības uzturēties dalībvalstī, kuras pilsonība ir šim pilsonim, ja minētais pilsonis dzīvo šajā pēdējā minētajā valstī, bet regulāri brauc uz citu dalībvalsti kā darba ņēmējs minētās tiesību normas nozīmē, ja atteikumam piešķirt šādas uzturēšanās tiesības ir atturoša iedarbība uz efektīvu to tiesību īstenošanu, kuras attiecīgajam darba ņēmējam ir saskaņā ar LESD 45. pantu, kas ir jāpārbauda valsts tiesai.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Østre Landsret* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *ATP Pension Service A/S/Skatteministeriet*

(Lieta C-464/12) ⁽¹⁾

Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 13. panta B daļas d) punkta 3. un 6. apakšpunkts — Kopīgi ieguldījumu fondi — Arodpensiju shēmas — Pārvaldība — Darbības, kas saistītas ar noguldījumu kontiem, norēķinu kontiem, maksājumiem un pārskaitījumiem

(2014/C 135/08)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītājs: *ATP Pension Service A/S*

Atbildētājs: *Skatteministeriet*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Østre Landsret* – Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1 lpp.), 13. panta B daļas d) punkta 3. un 6. apakšpunkta interpretācija – Atbrīvojumi attiecībā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar noguldījumiem vai norēķinu kontiem, un attiecībā uz kopīgu ieguldījumu fondiem – Pakalpojumu, kas saistās ar līdzekļu iemaksu pensiju fondā, sniegšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma var attiekties uz pensiju fondiem, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, ja tos finansē izmaksājamo pensiju saņēmēji, ja uzkrājums tiek ieguldīts, piemērojot dalītā riska principu, un ieguldījumu risku uzņemas pensiju saņēmēji. Šajā ziņā nav lielas nozīmes tam, ka šīs iemaksas veic darba devējs, ka to apmērs balstās uz koplīgumiem, kas noslēgti starp darba devēju organizācijām un arodbiedrībām, ka iemaksas var tikt atskaitītas, piemērojot noteikumus par ienākumu nodokli, vai ka tām ir iespējams pievienot papildu apdrošināšanas elementu;
- 2) Sestās direktīvas 77/388 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “kopīgo ieguldījumu fondu pārvaldīšanas” jēdziens šīs tiesību normas izpratnē attiecas uz tādu pakalpojumu sniegšanu, ar kuriem uzņēmums īsteno pensiju saņēmēju tiesības attiecībā pret pensiju fondiem, atverot kontus un ieskaitot iemaksas, kas veiktas viņu uzdevumā, pensiju shēmas sistēmā. Šis jēdziens attiecas arī uz Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 21. janvāra Direktīvām 2001/107/EK un 2001/108/EK, II pielikumā norādītajiem grāmatvedības pakalpojumiem un pakalpojumiem, kas ir saistīti ar informācijas sniegšanu par kontiem;
- 3) Sestās direktīvas 77/388 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa darījumiem, kas saistīti ar maksājumiem un pārskaitījumiem, ir piemērojams pakalpojumu sniegšanai, kuru veicot, uzņēmums faktiski īsteno pensijas saņēmēju tiesības attiecībā pret pensiju fondiem, atverot šo pensijas saņēmēju kontus pensiju shēmas sistēmā un ieskaitot šo pensijas saņēmēju iemaksas viņu kontos, kā arī veicot darījumus, kas papildina šos pakalpojumus vai kopā ar tiem veido ekonomiski nedalāmu pakalpojumu.

⁽¹⁾ OV C 9, 12.1.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Octapharma France SAS/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé* (ANSM), *Ministère des affaires sociales et de la santé*

(Lieta C-512/12) ⁽¹⁾

Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2001/83/EK — Direktīva 2002/98/EK — Piemērošanas joma — Labilie asins produkti — Atbilstoši rūpnieciskam procesam pagatavota plazma — Vienlaicīga vai ekskluzīva konkrēto direktīvu piemērošana — Dalībvalstu tiesības paredzēt stingrākus noteikumus attiecībā uz plazmu, nekā zālēm

(2014/C 135/09)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Octapharma France SAS

Atbildētājas: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu jautājumu – *Conseil d'État* (Francija) – Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta direktīvu (OV L 136, 4. lpp.), 2. panta 2. punkta interpretācija – Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2002/98/EK, ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu, kā arī groza Direktīvu 2001/83/EK (OV L 33, 30. lpp.), 4. panta 2. punkta un LESD 168. panta interpretācija – Labili asins produkti – Plazma, kas pagatavota, izmantojot rūpniecisku procesu – Vienlaicīga divu direktīvu normu piemērošana, vai tikai Direktīvas 2001/83/EK normu piemērošana tādēļ, ka Direktīvā 2002/98/EK ir noteiktas vieglāk izpildāmas prasības – Iespēja dalībvalstij pieņemt vai paturēt spēkā tādu valsts tiesisko regulējumu, ar ko plazmai, kuras pagatavošanai izmantots rūpniecisks process, tiek piemērots stingrāks regulējums nekā tas, ko piemēro zālēm – Faktiska Direktīvas 2001/83/EK normu nepiemērošana attiecībā uz nosacījumu par iepriekšēju tirdzniecības atļaujas saņemšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīva 2002/98/EK, ar kuru nosaka kvalitātes un drošības standartus attiecībā uz cilvēka asins un asins komponentu savākšanu, testēšanu, apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu, kā arī groza Direktīvu 2001/83/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka plazmai no nesadalītām asinīm, kura pagatavota rūpnieciskā procesā un kura ir paredzēta asins pārlišanai, saskaņā ar Direktīvas 2001/83 109. pantu, var piemērot Direktīvas 2002/98 noteikumus attiecībā uz tās savākšanu un testēšanu un Direktīvas 2001/83, kas grozīta ar Direktīvu 2004/27, noteikumus attiecībā uz tās apstrādi, uzglabāšanu un izplatīšanu, ar nosacījumu, ka tā atbilst zāļu definīcijai saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 2. punktu;
- 2) Direktīvas 2002/98 4. panta 2. punkts, lasot to kopā ar LESD 168. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir atļauts paturēt spēkā vai ieviest tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā plazmai, kura pagatavota rūpnieciskā procesā, tiek piemērots stingrāks regulējums nekā tas, ko piemēro zālēm, tikai attiecībā uz tās savākšanu un testēšanu.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Landgericht Krefeld* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Marc Brogsitter/Fabrication de Montres Normandes Eurl., Karsten Fräßdorf*

(Lieta C-548/12) ⁽¹⁾

Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Jurisdikcija civillietās un komercietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — 5. panta 1. un 3. punkts — Prasība sakarā ar civiltiesisku atbildību — Līgumisks vai delikta raksturs

(2014/C 135/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Krefeld

Pamatlietas puses

Prasītājs: Marc Brogsitter

Atbildētāji: Fabrication de Montres Normandes Eurl., Karsten Fräßdorf

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Landgericht Krefeld* – Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta interpretācija – Īpašā jurisdikcija – Kompetentajā tiesā celta prasība deliktu jomā – Situācija, kurā ir izdarīta neatļauta darbība saistībā ar līgumu starp tās veicēju un no tā cietušo un kurā attiecīgās tiesas atrašanās vieta, kurā pamatpienākums ir jāizpilda, atrodas citā dalībvalstī – Tiesa, kurai ir piekritība, noteikšana

Rezolutīvā daļa:

Tādas prasības par civiltiesisko atbildību kā pamatlietā, kurām valsts tiesībās ir delikta raksturs, tomēr ir jāuzskata par ietilpstošām “lietās, kas attiecas uz līgumiem” Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja pārmestā rīcība var tikt uzskatīta par tādu līgumsaistību neizpildi, kuras var tikt noteiktas, ņemot vērā līguma priekšmetu.

⁽¹⁾ OV C 101, 6.4.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Rechtbank van eerste aanleg te Brugge* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Jetair NV, BTW–eenheid BTWE Travel4you/FOD Financiën*

(Lieta C-599/12) ⁽¹⁾

PVN — Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām — Darījumi, kas veikti ārpus Eiropas Savienības — Sestā direktīva 77/388/EEK — 28. panta 3. punkts — Direktīva 2006/112/EK — 370. pants — Klausulas par “atturēšanos no jebkādas darbības” — Valsts tiesiskā regulējuma grozīšana transponēšanas termiņa laikā

(2014/C 135/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jetair NV, BTW–eenheid BTWE Travel4you

Atbildētāja: FOD Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Rechtbank van eerste aanleg te Brugge* – LESD 49. un 63. panta, Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 26. panta 3. punkta un 28. panta 3. punkta a) apakšpunkta interpretācija – Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 153., 309. un 370. panta interpretācija un spēkā esamība – Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām – Pakalpojumu sniegšana, kas ietver vēršanos pie citiem uzņēmējiem ārpus Savienības – Neatbrīvošana – Vienlīdzīgas attieksmes, nodokļu neitralitātes un samērīguma principi

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 28. panta 3. punkts, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 370. pants nav pret to, ka dalībvalsts pirms 1978. gada 1. janvāra – Sestās direktīvas 77/388 transponēšanas laikā – ievieš tiesību normu, ar kuru tiktu grozīti pastāvošie tiesību akti, aplikot ar pievienotās vērtības nodokli ceļojumu aģentūru darījumus, kas saistīti ar ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības;
- 2) dalībvalsts nepārkāpj Direktīvas 2006/112 309. pantu, nepielīdzinot ceļojumu aģentūru pakalpojumus, kuri attiecas uz ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības, starpnieku darbībām un tomēr turpinot aplikēt šos pakalpojumus ar pievienotās vērtības nodokli, jo tā šos pakalpojumus ar pievienotās vērtības nodokli aplika 1978. gada 1. janvārī;
- 3) ar Direktīvas 2006/112 370. pantu, lasot to kopā ar šīs direktīvas X pielikuma A daļas 4) punktu, netiek pārkāptas Eiropas Savienības tiesības, paredzot dalībvalstīm tiesības izvēlēties turpināt aplikēt ar nodokli ceļojumu aģentūru pakalpojumus, kas saistīti ar ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības;
- 4) dalībvalsts nepārkāpj Eiropas Savienības tiesības, it īpaši vienlīdzīgas attieksmes, samērīguma un nodokļu neitralitātes principus, Sestās direktīvas 77/388 26. panta 1. punkta un Direktīvas 2006/112 306. panta izpratnē attiecoties pret ceļojumu aģentūrām citādi nekā pret starpniekiem un paredzot tādu tiesību normu kā 1999. gada 28. novembra Karaļa dekrēts, saskaņā ar kuru tikai ceļojumu aģentūru pakalpojumi, ja tie ir saistīti ar ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības, nevis starpnieku pakalpojumi tiek aplikti ar nodokli.

(¹) OV C 86, 23.03.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Global Trans Lodzhistik OOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolicna*

(Apvienotās lietas C-29/13 un C-30/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas Muitas kodekss — 243. un 245. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 181.a pants — Pārsūdzams lēmums — Prasības tiesā nepieņemamība, neiesniedzot iepriekšēju administratīvu sūdzību — Tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips

(2014/C 135/12)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Global Trans Lodzhistik OOD

Atbildētājs: Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Administrativen sad Sofia-grad* – Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 243. un 245. panta, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), 181.a panta 2. punkta interpretācija – Tiesību uz aizstāvību un likumīga spēka principi – Tiesības pārsūdzēt muitas iestādes lēmumu par muitas parāda vēlāku piedziņu, pat gadījumā, ja tas ir minētās iestādes galīgais lēmums – Prasības tiesā nepieņemamība, neiesniedzot iepriekšēju administratīvu sūdzību – Muitas iestādes lēmums, kas pieņemts, pārkāpjot procesuālās prasības – Tiesas pienākums šādā gadījumā izskatīt prasības pieteikumu, neņemot vērā pienākumu vispirms iesniegt administratīvu sūdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) pirmkārt, tāds lēmums kā viens no pamatlietā aplūkotajiem, ar kuru, pamatojoties uz Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, 30. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tiek grozīta preču muitas vērtība, kā rezultātā deklarētājam tiek paziņots PVN nodokļa uzrēķins, ir pārsūdzams tiesību akts Regulas Nr. 2913/92 243. panta izpratnē. Otrkārt, ņemot vērā vispārējos tiesību uz aizstāvību ievērošanas un res judicata principus, minētās Regulas Nr. 2913/92 245. pantam nav pretrunā tādi valsts tiesību akti kā pamatlietā, kuros, lai apstrīdētu muitas iestāžu lēmumus, ir paredzētas divas atsevišķas pārsūdzības procedūras, jo šie tiesību akti nav pretrunā ne līdzvērtības principam, ne efektivitātes principam;
- 2) saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 243. pantu prasības tiesā pieņemamība par lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 3254/94, 181.a panta 2. punktu, nav pakļauta nosacījumam par to, ka iepriekš ir jābūt izmantotām administratīvās pārsūdzības procedūrām, kas pieejamas, lai apstrīdētu šos lēmumus;
- 3) Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 3254/94, 181.a panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pamatojoties uz šo pantu, pieņemts lēmums ir jāuzskata par galīgu un tādu, par kuru var celt tiešo prasību neatkarīgā tiesu iestādē, pat ja tas ir ticis pieņemts, pārkāpjot ieinteresētās personas tiesības tikt uzklautātai un izvirzīt iebildumus;
- 4) ja tiek pārkāptas Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 3254/94, 181.a panta 2. punktā paredzētās ieinteresētās personas tiesības tikt uzklautātai un izvirzīt iebildumus, valsts tiesai, ņemot vērā tajā izskatāmās lietas īpašos apstākļus un ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus, ir jānosaka, vai tai – gadījumā, ja lēmums, kurš ir ticis pieņemts, pārkāpjot tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, šī iemesla dēļ ir jāatceļ, – ir jālemj par prasību, kas celta par šo lēmumu, vai arī tā var apsvērt šīs lietas nodošanu atpakaļ kompetentajai administratīvajai iestādei.

(¹) OV C 108, 13.4.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Sąd Rejonowy w Białymstoku* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Małgorzata Nierodzik/Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy*

(Lieta C-38/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — 4. klauzula — “Darba nosacījumu” jēdziens — Darba līguma uz noteiktu laiku uzteikuma termiņš — Atšķirīga attieksme, salīdzinot ar darba ņēmējiem uz nenoteiktu laiku

(2014/C 135/13)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Małgorzata Nierodzik*

Atbildētāja: *Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Sąd Rejonowy w Białymstoku* – Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 175, 43. lpp.) 1. panta, kā arī šīs direktīvas pielikuma 1. un 4. klauzulas interpretācija – Valsts tiesiskais regulējums, kurā darba līgumiem uz noteiktu laiku paredzēti mazāk labvēlīgi uzteikuma termiņi nekā līgumiem uz nenoteiktu laiku

Rezolutīvā daļa:

1999. gada 18. martā noslēgtā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ietverts Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds tiek aplūkots pamatlietā un kurā darba līgumu uz noteiktu laiku, kas noslēgti uz laikposmu, kurš pārsniedz sešus mēnešus, izbeigšanas gadījumā ir paredzēta iespēja piemērot divu nedēļu uzteikuma termiņu neatkarīgi no attiecīga darba ņēmēja stāža, lai gan līgumu uz nenoteiktu laiku izbeigšanas gadījumā uzteikuma termiņš ir noteikts atkarībā no attiecīga darba ņēmēja stāža un tas var būt no divām nedēļām līdz trim mēnešiem, ja šīs divas darba ņēmēju kategorijas ir salīdzināmā situācijā.

⁽¹⁾ OV C 141, 18.5.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint/Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri*

(Lieta C-52/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2006/114/EK — Jēdzieni “maldinoša reklāma” un “salīdzinoša reklāma” — Valsts tiesiskais regulējums, kurā maldinoša reklāma un neatļauta salīdzinoša reklāma ir paredzētas kā divi atšķirīgi prettiesiski nodarījumi

(2014/C 135/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint

Atbildētājas: Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Piedaloties: Cg srl, Tacoma srl

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu – *Consiglio di Stato* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu (OV L 376, 21. lpp.) interpretācija – Negodīga komercprakse starp uzņēmējiem – Jēdziens “maldinoša reklāma un salīdzinoša reklāma” – Valsts tiesiskais regulējums, kurā tiek aizliegta ne tikai vienlaicīgi maldinoša un nelikumīgi salīdzinoša reklāma, bet kurā tiek arī paredzēts, ka maldinoša reklāma un salīdzinoša reklāma ir divi nošķirami prettiesiski fakti

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz tirgotāju aizsardzību maldinoša reklāma un neatļauta salīdzinoša reklāma tajā tiek aplūkotas kā divi neatkarīgi pārkāpumi un ka, lai aizliegtu un sodītu par maldinošu reklāmu, šai pēdējai nav vienlaicīgi jābūt arī neatļautai salīdzinošai reklāmai.

⁽¹⁾ OV C 123, 27.4.2013.

Tiesas (otrā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Administrativen sad Veliko Tarnovo* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – FIRIN OOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-107/13) ⁽¹⁾

Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Priekšnodokļa atskaitīšana — Iemaksu veikšana — Atteikums piešķirt atskaitījumu — Krāpšana — Atskaitījuma korigēšana, ja nav veikts ar nodokli apliekams darījums — Nosacījumi

(2014/C 135/15)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Pamatlietas puses

Prasītāja: FIRIN OOD

Atbildētāja: Direktor na Direksia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Administrativen sad Veliko Tarnovo* – Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (JO L 347, 1. lpp.) 168. panta a) punkta, lasot to kopā ar tās 65. pantu, 90. panta 1. punktu un 185. panta 1. punktu, kā arī 205. panta, lasot to kopā ar 168. panta a) punktu un 193. pantu, interpretācija – PVN neitralitātes, efektivitātes un samērīguma principi – Priekšnodokļa atskaitīšana – Avansa pārskaitīšana par precēm, kuras precīzi norādītas pirms piegādes – Atteikšanās piešķirt samazinājumu avansa samaksas brīdī preču nepiegādāšanas dēļ – Piegādātāja iespēja līdzsvarot sākotnēji noteikto samazinājumu un ietekmi uz atteikumu piešķirt šādu samazinājumu – Atteikums preču saņēmējam atskaitīt PVN sakarā ar nodokļa maksātāja, kas nav parādnieks, solidāro atbildību par nodokļa maksu – Solidāri atbildīgās personas noteikšana, pamatojoties uz pieņēmumiem, kas balstīti uz apakstošiem civiltiesību jēdzieniem

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 65. pants, 90. panta 1. punkts, 168. panta a) punkts, 185. panta 1. punkts un 193. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek izvirzīta prasība, lai nodokļa maksātāja veikta pievienotās vērtības nodokļa, kas uzrādīts rēķinā par iemaksu preču piegādei, atskaitīšana tiktu koriģēta, ja tādos apstākļos kā pamatlietā šī piegāde galu galā nav notikusi, lai gan piegādātājam šis nodoklis būtu bijis jāmaksā un iemaksu tas nebūtu atmaksājis.

(¹) OV C 129, 4.5.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Landgericht Köln* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV/ILME GmbH*

(Lieta C-132/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2006/95/EK — “Elektroiekārtu” jēdziens — CE atbilstības marķējums — Elektrisku daudzpolu kontaktsavienojumu kastes

(2014/C 135/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV*

Atbildētāja: *ILME GmbH*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Landgericht Köln* – Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/95/EK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektroiekārtām, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās (OV L 374, 10. lpp.) 1., 8. un 10. panta, kā arī II–IV pielikuma interpretācija – Jēdziens “elektroiekārta” – Aizliegums uzlikt “CE” zīmi daudzpolu kontaktsavienojumu kastēm, kas tiek pārdotas atsevišķi

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/95/EK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektroiekārtām, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās, 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas daudzpolu kontaktsavienojumu kastes rūpnieciskai izmantošanai kā pamatlietā ir uzskatāmas par “elektroiekārtām” šīs tiesību normas izpratnē un līdz ar to tām ir jāpiestiprina CE marķējums, ciktāl to atbilstoša iebūvēšana saskaņā ar mērķi nekādā ziņā nevar ietekmēt to atbilstību drošības prasībām, attiecībā uz kurām tās ir pārbaudītas.

(¹) OV C 164, 8.6.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Società Italiana Commercio e Servizi srl, en liquidation (SICES) u.c./Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia*

(Lieta C-155/13) ⁽¹⁾

Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 341/2007 — 6. panta 4. punkts — Tarifu kvotas — Ķīnas izcelsmes ķiploki — Importa licences — No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējamība — Apiešana — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

(2014/C 135/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Pamatlietas puses

Prasītāji: Società Italiana Commercio e Servizi srl, kas atrodas likvidācijas procesā (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusina srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Atbildētāja: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia* – Prasība interpretēt 6. pantu Komisijas 2007. gada 29. marta Regulā (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ieviešanas atļauju un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm (OV L 90, 12. lpp.) – Neiespējamība nodot “A” veida atļaujās paredzētās tiesības – Sabiedrības, kas ir importa atļauju īpašnieces, kuras pirms ieviešanas iegādājušās Ķīnas ķiplokus ar tādas sabiedrības starpniecību, kas nav šādu atļauju īpašniece, un kuras pēc muitas nodokļu nomaksas attiecīgos ķiplokus ir atkārtoti pārdevušas šai pašai sabiedrībai

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2007. gada 29. marta Regulas (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ieviešanas atļauju [importa licenču] un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm, 6. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā pieļauj darījumus, kurus veicot, importētājs, kuram ir importa licences ar samazinātu likmi, ārpus Savienības iegādājas precis no uzņēmēja, kurš pats ir tradicionāls importētājs šīs regulas 4. panta 2. punkta izpratnē, bet kurš ir izlietojis no tā importa licencēm ar samazinātu likmi izrietošās tiesības, un pēc šo preču importa Savienībā tās atkal pārdod šim uzņēmējam. Tomēr šādi darījumi ir uzskatāmi par tiesību izmantošanu gadījumā, kad tie ir tikuši radīti mākslīgi ar galveno mērķi izmantot preferenciālo tarifu. Ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanas pārbaude prasa, lai iesniedzējtiesa ņemtu vērā visus lietas faktus un apstākļus, ieskaitot finanšu darījumus pirms un pēc attiecīgā importa.

⁽¹⁾ OV C 178, 22.6.2013.

Tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Juzgado de lo Social n°3 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Antonio Márquez Samohano/Universitat Pompeu Fabra

(Lieta C-190/13) ⁽¹⁾

Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku — Universitātes — Asociētie pasniedzēji — Secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi — 5. klauzulas 1. punkts — Pasākumi, kuru mērķis ir novērst uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu — Šādus līgumus attaisnojošu “objektīvu iemeslu” jēdziens — 3. klauzula — “Uz nenoteiktu laiku noslēgta darba līguma” jēdziens — Sankcijas — Tiesības saņemt atlīdzību — Atšķirīga attieksme pret pastāvīgajiem darba ņēmējiem

(2014/C 135/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n°3 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājs: Antonio Márquez Samohano

Atbildētāja: Universitat Pompeu Fabra

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Juzgado de lo Social n°3 de Barcelona* – Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.) pielikuma 3. un 5. klauzulas interpretācija – Ar valsts pārvaldi noslēgtie darba līgumi – Universitāšu pasniedzēji – Pasākumi, kas paredzēti, lai novērstu secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, neesamība

Rezolutīvā daļa:

1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru universitātēm atļauts atjaunot secīgus darba līgumus, kas uz noteiktu laiku noslēgti ar asociētajiem pasniedzējiem, neparedzot nekādus ierobežojumus attiecībā uz šo līgumu maksimālo ilgumu un atjaunojumu skaitu, ja šādus līgumus attaisno objektīvs iemesls šīs klauzulas 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Tomēr iesniedzējtiesai ir arī konkrēti jāpārbauda, vai pamatlietā konkrēto secīgo uz noteiktu laiku noslēgto darba līgumu atjaunošana faktiski tika veikta, lai apmierinātu pagaidu vajadzības, un vai tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā aplūkotais, nav ticis izmantots, lai faktiski apmierinātu pastāvīgas un ilgstošas vajadzības saistībā ar pasniedzēju pieņemšanu darbā.

⁽¹⁾ OV C 189, 29.6.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanzamt Saarlouis/Heinz Malburg*

(Lieta C-204/13) ⁽¹⁾

Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Atskaitīšanas tiesību rašanās un darbības joma — Sabiedrības likvidācija, ko veic akcionārs — Daļas no šīs sabiedrības klientūras iegūšana — Mantisks ieguldījums citā sabiedrībā — Priekšnodokļa samaksa — Iespējama atskaitīšana

(2014/C 135/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Saarlouis

Atbildētājs: Heinz Malburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Bundesfinanzhof* – Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 4. panta 1. un 2. punkta, kā arī 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija – Atskaitīšanas tiesību izcelsme un darbības joma – Sabiedrības, kuru likvidējis šīs sabiedrības akcionārs, klientūras daļas iegūšana, lai to kā mantisku ieguldījumu nodotu jaundibinātai sabiedrībai – Iespēja atskaitīt samaksāto priekšnodokli

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, 4. panta 1. un 2. punkts, kā arī 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts, ņemot vērā PVN neitralitātes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu konsultāciju civiltiesiskas sabiedrības akcionārs, kas iegūst daļu no šīs sabiedrības klientūras ar vienīgu mērķi to tieši un bez atlīdzības nodot tādas jaundibinātas nodokļu konsultāciju civiltiesību sabiedrības rīcībā, kurā viņš ir galvenais akcionārs, lai šis pēdējais minētais šo klientūru izmantotu savā profesionālajā darbībā, turklāt tai netiekot ietvertai jaunizveidotās sabiedrības īpašumā, nav tiesīgs atskaitīt PVN, kas samaksāts priekšnodoklī par attiecīgās klientūras iegādi.

⁽¹⁾ OV C 178, 22.6.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – *Ryanair Ltd/PR Aviation BV*

(Lieta C-30/14)

(2014/C 135/20)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ryanair Ltd

Atbildētāja: PR Aviation BV

Prejudiciālie jautājumi

Vai [Datubāzu direktīvas] ⁽¹⁾ iedarbība attiecas arī uz tiešsaistes datubāzēm, kuras netiek aizsargātas nedz ar autortiesībām atbilstoši direktīvas II nodaļai, nedz arī ar sui generis tiesībām atbilstoši direktīvas III nodaļai, šo iedarbību izprotot tādējādi, ka brīvību izmantot šādas datubāzes, (pēc analogijas vai citādi) piemērojot [Datubāzu direktīvas] 6. panta 1. punktu un 8. pantu, aplūkojot kopsakarā ar 15. pantu, nevar ierobežot, noslēdzot vienošanos?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīva 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV L 77, 20. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. janvārī iesniedza Naczelny Sąd
Administracyjny (Polija) – Minister Finansów/Wojkowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie**

(Lieta C-42/14)

(2014/C 135/21)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: Minister Finansów

Atbildētāja: Wojkowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 14. panta 1. punkta, 15. panta 1. punkta un 24. panta 1. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka runa ir par iznomātāja veiktām elektrības, siltuma un ūdens piegādēm, kā arī atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumu sniegšanu nomniekam, kurš tieši izmanto šīs preces un pakalpojumus, ja attiecīgajā telpā šīs preces piegādā un pakalpojumus sniedz attiecīgajā jomā specializējusies trešā persona un iznomātājs ir attiecīgo preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas līgumu puse, kura attiecīgās izmaksas tikai pāradresē uz nomnieku, kurš faktiski izmanto šīs preces un pakalpojumus?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai, sniedzot nomas pakalpojumu, izmaksas par telpas nomnieka izmantoto elektrību, siltumu, ūdensapgādi un atkritumu apsaimniekošanu palielina nodokļa bāzi (nomas maksu) Direktīvas 2006/112 73. panta nozīmē, vai arī attiecīgās preču piegādes un pakalpojumi ir no telpas nomas pakalpojuma atsevišķi pakalpojumi?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spānija) – Finanmadrid E.F.C, SA/Jesús Vicente Albán Zambrano u.c.

(Lieta C-49/14)

(2014/C 135/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Pamatlietas puses

Piedzinēja: Finanmadrid E.F.C, SA

Personas, pret kurām ir vērsta izpilde: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 93/13/EEK ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pašlaik Spānijā spēkā esošais regulējums par maksājuma rīkojumu procedūru (LEC 815. un 816. pants), kurā nav noteikts, ka ir obligāti jāveic negodīgu noteikumu pārbaude, ne arī ir paredzēta tiesneša piedalīšanās, ja vien tiesas sekretārs to neuzskata par vajadzīgu vai parādnieki neceļ iebildumus, jo šis regulējums apgrūtina vai pat liedz pēc savas ierosmes tiesā pārbaudīt līgumus, kuros iespējami ir negodīgi noteikumi?
- 2) Vai Direktīva 93/13/EEK ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā Spānijas tiesību sistēmā esošais, kas turpmākā izpildes procedūrā neļauj pēc savas ierosmes *[in] limine litis* pārbaudīt tiesas izpildu dokumentu (tiesas sekretāra argumentētu lēmumu, ar kuru tiek pabeigta maksājuma rīkojuma procedūra), lai noskaidrotu negodīgu noteikumu esamību līgumā, uz kura pamata ir pieņemts attiecīgais tiesas sekretāra lēmums, kura izpilde tiek lūgta, jo valsts tiesībās tiek uzskatīts, ka tas ir stājies likumīgā spēkā – LEC 551. un 552. pants, lasot tos kopā ar LEC 816. panta 2. punktu?
- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību harta ⁽²⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā šis regulējums par maksājuma rīkojuma procedūru un tiesas izpildu dokumentu izpildes procedūru, kurā nav paredzēts, ka posmā, kad lieta tiek izskatīta pēc būtības, vienmēr jāveic pārbaude tiesā, nedz arī lietu izskatošajam tiesnesim izpildes posmā ļauts pārskatīt to, ko jau izlēmis tiesas sekretārs?
- 4) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā pēc savas ierosmes pārbaudīt, vai ir ievērotas tiesības tikt uzklašātam, ir liegts tāpēc, ka nolēmums ir stājies likumīgā spēkā?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 2. sēj., 288. lpp.).

⁽²⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia de Madrid (Spānija) – Rafael Villafañez Gallego un María Pérez Anguio/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Lieta C-54/14)

(2014/C 135/23)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāji: Rafael Villafañez Gallego un María Pérez Anguio

Atbildētāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 3. panta 1. un 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka par noteikumu, kas apspriests atsevišķi, ir uzskatāma bankas un aizņēmēja-patērētāja starpā noslēgta vienošanās, ar kuru tiek mainīti nosacījumi par procentu likmju ierobežojumiem, kā arī noteikts, ka patērētājs sedz izmaksas saistībā ar bankas un patērētāja starpā noformētā aizdevuma un hipotēkas nodibināšanas publiskā akta grozīšanu, ja banka to piedāvājusi kā vienu no diviem alternatīviem veidiem, kā iespējams mainīt hipotekārā aizdevuma finansīalos nosacījumus, un patērētājs to labprātīgi pieņēmis Mutualidad, kura dalībnieks viņš ir, savu dalībnieku labā un interesēs ar banku veikto sarunu gaitā panāktās norunas rezultātā?
- 2) Vai gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu atbildams noliedzoshi, Direktīvas 93/13/EEK 3. panta 1. punkts saistībā ar tās 6. panta 1. punktu jāinterpretē tādējādi, ka tāda vienošanās kā iepriekšējā jautājumā aprakstītā tajos ir aizliegta tāpēc, ka, ņemot vērā bankas un Mutualidad norunas mērķi un priekšmetu, tā ir negodīgs noteikums?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 2. sēj., 288. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. februārī iesniedza Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Beļģija) – Openbaar Ministerie/Marc Emiel Melanie De Beuckeleer u.c.

(Lieta C-56/14)

(2014/C 135/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Pamatlietas puses

Prasītājs: Openbaar Ministerie

Atbildētāji: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA

Prejudiciālie jautājumi

Vai 2006. gada 27. decembra Ietvarlikuma 137.–152. pantā paredzētais pienākums veikt iepriekšējo paziņošanu par darba ņēmējiem LIMOSA sistēmā ir nesaderīgs ar EKL 49. pantā un LESD 56. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 7. februārī iesniedza Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Itālija) – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato/Azienda Pubblica di Servizi alla persona “San Valentino” u.c.

(Lieta C-61/14)

(2014/C 135/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Pamatlietas puses

Prasītāja: Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato

Atbildētāji: Azienda Pubblica di Servizi alla persona “San Valentino” – Città di Levico Terme, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri e Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvā 89/665/EEK⁽¹⁾ par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [publisko piegādes un būvdarbu līgumu slēgšanas tiesības], kas grozīta ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/50/EEK⁽²⁾ [un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/66/EK⁽³⁾], un turpmāk veiktajos grozījumos un papildinājumos paredzētie principi ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir atspoguļots 2002. gada 30. maija *Decreto del Presidente della Repubblica* Nr. 115 13. panta 1.a, 1.c un 6.a punktā un 14. panta 3.b punktā (kā tie vēlāk ir pakāpeniski ir atjaunināti ar likumdošanas pasākumiem), kuros ir paredzētas lielas vienotās iemaksas summas, lai piekļūtu administratīvai tiesai publiskā iepirkuma līgumu jomā?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [publisko piegādes un būvdarbu līgumu slēgšanas tiesības] (OV L 395, 33. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīva 2007/66/EK, ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārsūdzības procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (OV L 335, 31. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-63/14)

(2014/C 135/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis – B. Stromsky)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu valsts atbalstu, kas Komisijas 2013. gada 2. maija Lēmuma 2013/435/ES par valsts atbalstu SA.22843, ko Francija piešķirusi par labu Société Nationale Corse Méditerranée un Compagnie Méridionale De Navigation⁽¹⁾, 2. panta 1. punktā tika atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu, noteiktajā termiņā neanulējot visas šī 2. panta 1. punktā paredzētās atbalsta izmaksas un noteiktajā termiņā neinformējot Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šī lēmuma prasības, Francijas Republika nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā un minētā lēmuma 3., 4. un 5. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš, kurā Francijas Republikai vajadzēja atgūt SNCM nelikumīgi izmaksāto atbalstu, ir beidzies četrus mēnešus pēc lēmuma paziņošanas.

⁽¹⁾ OV L 220, 20. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugāle) – Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA/ Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(lieta C-70/14)

(2014/C 135/27)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA

Atbildētājs: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Prejudiciālais jautājums

Vai, ievērojot, ka Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas [Lauksaimniecības, lauku attīstības un zivsaimniecības ministrija] un IFAP – Instituto de Financiamento de Agricultura e Pescas, IP [Lauksaimniecības un zivsaimniecības finansēšanas valsts institūts] uzskata, ka “uz eksporta kompensācijām var pretendēt tikai saistībā ar produktiem, kas atbilst vai nu:

- eksporta kompensāciju nomenklatūras kodam 0207 12 10 9900, kurā klasificējami tā saucamie “70 % cāļi”, bez pilnībā pārkaulotiem krūšukaula galiem, augšstilbiem un lielajiem lielakauliem, vai
- eksporta kompensāciju nomenklatūras kodam 0207 12 90 9190, kam atbilst tā saucamie “65 % cāļi”, bez pilnībā pārkaulotiem krūšukaula galiem, augšstilbiem un lielajiem lielakauliem”, un ievērojot, ka uzņēmums faktiski eksportējis kaujamās dējējvistas (dējējvistas, kas ir nokautas dēšanas perioda beigās, kad to skelets ir pilnībā pārkaulojies), produkts “kaujamās dējējvistas” atbilst vai neatbilst I pielikumā Regulai (EEK) Nr. 3846/87 ⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti attiecīgi ar Komisijas 2002. gada 13. decembra Regulu (EK) Nr. 2319/2002 ⁽²⁾, Komisijas 2003. gada 5. decembra Regulu Nr. 2180/2003 ⁽³⁾, Komisijas 2004. gada 10. decembra Regulu Nr. 2199/2004 ⁽⁴⁾ un Komisijas 2005. gada 15. decembra Regulu Nr. 2091/2005 ⁽⁵⁾, ar kurām attiecīgi 2003., 2004., 2005. un 2006. gadam publicē lauksaimniecības produktu nomenklatūru eksporta kompensācijām, esošajam produktu kodu “0207 12 10 9900” un “0207 12 90 9190” preču aprakstam “citi”?

⁽¹⁾ Komisijas 1987. gada 17. decembra Regula (EEK) Nr. 3846/87, ar ko izveido lauksaimniecības produktu nomenklatūru eksporta kompensācijām (OV L 366, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 3. nod., 7. sēj., 325. lpp).

⁽²⁾ OV L 325, 35. lpp.

⁽³⁾ OV L 335, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 380, 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 343, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ávila (Spānija) – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA/Francisco Javier Rodríguez Barbero un María Ángeles Barbero Gutiérrez

(Lieta C-75/14)

(2014/C 135/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ávila

Pamatlietas puses

Prasītāja: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Atbildētāji: Francisco Javier Rodríguez Barbero un María Ángeles Barbero Gutiérrez

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvai 93/13/EEK ⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos, īpaši direktīvas 6. panta 1. punktam, nolūkā nodrošināt patērētāju un lietotāju tiesību aizsardzību atbilstoši līdzvērtības un efektivitātes principiem, gadījumā, kad valsts tiesa izvērtē negodīga noteikuma par nokavējuma procentiem esamību hipotekārā kredīta līgumos, tai ir jāatzīst šis noteikums par spēkā neesošu un nesaistošu vai arī, gluži pretēji, tai ir jāgroza attiecīgais noteikums par procentiem, nosūtot lietu atpakaļ līguma izpildītājam vai aizdevējam procentu pārrēķināšanai?
- 2) Vai [2013. gada] 14. maija Likuma 1/2013 Otrais pārejas noteikums ir tikai skaidrs patērētāju interešu aizsardzības ierobežojums, netieši tiesai nosakot par pienākumu grozīt noteikumu par nokavējuma procentiem, kurš tiek uzskatīts par negodīgu, pārrēķinot noteiktos procentus un atstājot spēkā negodīgo noteikumu, nevis atzīt noteikumu par spēkā neesošu un patērētājam nesaistošu?
- 3) Vai [...] Likuma 1/2013 Otrais pārejas noteikums, ciktāl ar to tiek traucēta līdzvērtības un efektivitātes principu piemērošana patērētāju tiesību aizsardzības jomā un tiek novērsta spēkā neesamības un saistoša spēka neesamības sankcijas piemērošana noteikumiem par nokavējuma procentiem, kuri tiek uzskatīti par negodīgiem un ir ietverti hipotekārā kredīta līgumos, kas ir noslēgti pirms [2013. gada] 14. maija Likuma 1/2013 stāšanās spēkā, ir pretrunā Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvai 93/13/EEK [...], īpaši tās 6. panta 1. punktam?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. februārī – Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-88/14)

(2014/C 135/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Smulders, B. Martenczuk un G. Wils)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1289/2013, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas ⁽¹⁾, 1. panta 1. punktu, kā arī 4. punktu, ciktāl ar to šajā Regulā tiek ietverts jauns 4. panta b) punkts;
- noteikt, ka atcelto normu un jebkuru šo normu ieviešanas pasākumu iedarbība ir galīga, kamēr tie sapratīgā laikposmā nav aizstāti ar aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Līgumu atbilstoši Tiesas spriedumā veiktajai interpretācijai;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, noteikt, ka gadījumā, ja Tiesa uzskatītu iepriekš minētās normas par nenodalāmām no apstrīdētās Regulas, tad Komisija lūdz Tiesu:

- pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1289/2013, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas;

- noteikt, ka atceltās Regulas un jebkuru tās ieviešanas pasākumu iedarbība ir galīga, kamēr tie saprātīgā laikposmā nav aizstāti ar aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Līgumu atbilstoši Tiesas spriedumā veiktajai interpretācijai;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija prasa atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1289/2013, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, 1. panta 1. punktu, kā arī 4. punktu, ciktāl ar to šajā Regulā tiek ietverts jauns 4. panta b) punkts. Pakārtoti, ja Tiesa uzskatītu iepriekš minētās normas par nenodalāmām no apstrīdētās Regulas, Komisija lūdz Tiesu šo Regulu atcelt pilnībā.

Komisija uzskata, ka iepriekš minētās normas ir pretrunā ar LESD 290. un 291. pantu, ciktāl ar tām ir paredzēta deleģēto aktu izmantošana, jo ar attiecīgajiem deleģētajiem aktiem leģislatīvais akts tiek nevis papildināts vai grozīts, bet ieviests.

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2014. gada 13. janvāra rīkojumu lietā T-134/12 Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Komisija 2014. gada 4. martā iesniedza Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A.

(Lieta C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A. (pārstāvis – M. Jiménez Perona, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt rīkojumu, ko Vispārējā tiesa (otrā palāta) 2014. gada 13. janvārī izdevusi lietā T-134/12, atzīstot prasību atcelt tiesību aktu par nepieņemamu;
- vai, pakārtoti, atcelt vienu vai vairākas no šā rīkojuma daļām;
 - atcelt rīkojumu jautājumā par atbalstu, kas saņemts prasības atcelt tiesību aktu pieteikuma pirmajā lappusē uzskaitītajiem projektiem, un
 - atcelt rīkojumu jautājumā par atlīdzinājuma prasījumu saistībā ar projektu *Bey Watch* nepieņemamību, un
 - atcelt rīkojumu jautājumā par atlīdzinājuma prasījumu saistībā ar projektu *Indect* nepieņemamību, un
 - atcelt rīkojumu jautājumā par atlīdzinājuma prasījumu saistībā ar pārējiem projektiem nepieņemamību.
- nodot visu lietu atpakaļ izskatīšanai pēc būtības Vispārējā tiesā;
- vai, pakārtoti, nodot atpakaļ izskatīšanai pēc būtības Vispārējā tiesā to šā rīkojuma daļu vai daļas, kas, pēc Tiesas domām, būtu jāpārskata;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan šajā instancē, gan lietā T-134/12 attiecībā uz šiem pašiem prasības pamatiem.

Pamati un galvenie argumenti

Pārsūdzētajā rīkojumā vērtējot pierādījumus, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu faktos, neņemdamā vērā kādus šīs lietas dalībnieces prasībā iesniegtos dokumentus. Šīs lietas dalībnieces ieskatā, Vispārējā tiesa esot atstājusi bez ievērības rīkojuma pamatošanai ļoti nozīmīgus faktus, izlaidumus un dokumentus.

Pārsūdzētajā rīkojumā vērtējot pierādījumus, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama par iespējamu tikai LESD 272. pantā paredzēto, bet ne šā Līguma 263. pantā paredzēto procedūru.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējuma Komisijas veikto prasītājas maldināšanu par to, ka paziņojumi par parādu it kā esot galīgs akts, kas pieņemts, īstenojot tai piekritošās pilnvaras, un tādēļ esot pārsūdzams. Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantā noteikto vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu.

Pārsūdzētajā rīkojumā vērtējot pierādījumus, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu tiesību piemērošanā, neņemdamā vērā apelācijas sūdzības sākumā norādītos faktus, izlaidumus un dokumentus.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pamatojuma nenorādīšanu un to, ka Komisija nav vispār nekādi komentējusi krietnu daļu prasītājas prasībā atcelt tiesību aktu izklāstīto argumentu.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu faktos un tiesību piemērošanā saistībā ar to, kā pārsūdzētajā rīkojumā vērtēti pierādījumi jautājumā par atlīdzinājuma prasījuma saistībā ar projektu *Bey Watch* nepieņemamību, kas liek apšaubīt tā dzīvotspēju. Apelācijas sūdzības iesniedzēja pierāda ar ārpuslīgumisko atbildību pamatotā prasījuma piemērotību un visu priekšnosacījumu, kas Kopienų judikatūrā izvirzīti saukšanai pie šīs atbildības, izpildi.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu tiesību piemērošanā saistībā ar to, kā pārsūdzētajā rīkojumā vērtēti pierādījumi jautājumā par atlīdzinājuma prasījuma saistībā ar projektu *Indect* nepieņemamību, uzskatīdama, ka prasījums varot tikt celts tikai, pamatojoties uz līgumisko atbildību, lai gan atbilstoši Kopienų judikatūrā noteiktajam saukt pie atbildības par to, ka Komisija nav norādījusi pamatojumu, var vienīgi ārpuslīgumiskās atbildības kārtībā.

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi klūdu faktos un tiesību piemērošanā saistībā ar to, kā pārsūdzētajā rīkojumā vērtēti pierādījumi jautājumā par atlīdzinājuma prasījuma saistībā ar pārējiem projektiem nepieņemamību, Vispārējai tiesai izvērsot savu jurisdikciju tā, it kā tā izskatītu lietu pēc savas ierosmes.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. martā – Eiropas Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-114/14)

(2014/C 135/31)

Tiesvedības valoda – zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Enegren, L. Lozano Palacios)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neatbrīvojot no nodokļa pasta pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, un ar šiem pakalpojumiem saistīto preču piegādi, un neatbrīvojot tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi saskaņā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 135. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija ir cēlusi prasību pret Zviedrijas Karalisti saskaņā ar LESD 258. pantu šādu iemeslu dēļ.

Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka dalībvalstis atbrīvo no nodokļa valsts pasta dienestu sniegtos pakalpojumus un ar tiem saistīto preču piegādi.

Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta h) apakšpunktā ir paredzēts, ka dalībvalstis atbrīvo no nodokļa tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem.

Zviedrijas Karaliste ir uzticējusi Posten AB vispārējā sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas pienākumus, kuri atbilst noteiktas kvalitātes pasta pakalpojumu sniegšanai pastāvīgi visā teritorijā par visiem lietotājiem pieejamām cenām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai ⁽¹⁾ 3. pantu.

Komisija uzskata, ka Posten AB, kurai ir uzticēts vispārējā pakalpojuma sniegšanas pienākums, kas norādīts Direktīvas 97/67 3. pantā, ir valsts pasta pakalpojums Direktīvas 2006/112 132. panta nozīmē.

Zviedrijas Karaliste nav atbrīvojusi no nodokļa Posten AB sniegtos pasta pakalpojumus, kā arī tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 15, 14. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. martā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-116/14)

(2014/C 135/32)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – N. Yerrell un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot un nepaziņojot par nepieciešamajām pamatnostādņēm, Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas 2008/96/EK ⁽¹⁾ par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību 8. panta 1. un 2. punkta prasības;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 2008/96 8. panta 1. punktu dalībvalstis nodrošina pamatnostādņu pieņemšanu (ja to vēl nav) līdz 2011. gada 19. decembrim, lai palīdzētu kompetentajām organizācijām piemērot direktīvu.^o

Lai gan ir pagājuši vairāk nekā divi gadi kopš minēto pamatnostādņu pieņemšanai atvēlētā termiņa, Portugāles valsts tās joprojām nav pieņēmusi.

Saskaņā ar Direktīvas 2008/96 8. panta 2. punktu dalībvalstis informē Komisiju par šīm pamatnostādņēm trīs mēnešu laikā pēc to pieņemšanas.

Portugāles valsts pamatnostādnes nav pieņēmusi, tādējādi tā nav izpildījusi minēto paziņošanas pienākumu.

⁽¹⁾ OV L 319, 59. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. martā – Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-121/14)

(2014/C 135/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – M. Holt, pārstāvis, D. J. Rhee, Barrister)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1316/2013, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 ⁽¹⁾, 29. pantu un II pielikumu tiktāl, ciktāl ar tiem viņpus Londonas tiek pagarināts tas, kas Regulas (ES) Nr. 913/2010 sākotnējā pielikumā bija saukts par 2. koridoru (tagad saukts par Ziemeļjūras – Vidusjūras koridoru), un
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdētā tiesību akta daļām, kuras lūdz atcelt, esot paredzēts grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Regulu (ES) Nr. 913/2010 par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravas pārvadājumiem ⁽²⁾ tādējādi, ka minētās regulas pielikumā uzskaitītie “sākotnējie kravu pārvadājumu koridori” tiek aizstāti ar apstrīdētā tiesību akta II pielikumā sniegto pārskatīto “kravu pārvadājumu sākotnējo koridoru” sarakstu.

Šā grozījuma dēļ tostarp Apvienotajai Karalistei tiek prasīts piedalīties “Ziemeļjūras – Vidusjūras” kravu pārvadājumu koridora izveidē ar pienākumu līdz 2016. gada 10. novembrim izveidot ceļus starp citām dalībvalstīm šajā koridorā un Londonu un līdz 2018. gada 20. novembrim – ceļus no Londonas līdz Glāzgovai, Edinburgai, Sauthemptonai un Felikstovai. Apvienotā Karaliste neesot piekritusi šādam Regulā (ES) Nr. 913/2010 paredzētā sākotnējā koridora pagarinājumam.

Līdz ar to Apvienotā Karaliste lūdz apmierināt tās prasību šādu iemeslu dēļ:

- a) ar apstrīdētā tiesību akta 29. pantu noteiktie “sākotnējo kravu pārvadājumu koridoru” pagarinājumi sekmējot LESD 170. panta mērķus saistībā ar Eiropas transporta politiku. Tātad, tā kā LESD 170.-172. pants esot *lex specialis* attiecībā uz šādiem aktiem, tie varot tikt pieņemti vienīgi saskaņā ar šīm normām;
- b) ar apstrīdētā tiesību akta 29. pantu noteiktie “sākotnējo kravu pārvadājumu koridoru” pagarinājumi a) esot projekti, kas rada kopēju ieinteresētību (LESD 171. panta 1. punkta izpratnē), un b) attiecas uz katras dalībvalsts, kurai prasīts piedalīties to izveidē, teritoriju. Tādējādi lēmums par pagarinājumiem, ciktāl tie attiecas uz Apvienoto Karalisti, esot ticis pieņemts, pārkāpjot LESD 172. panta otrajā daļā paredzēto prasību par attiecīgās dalībvalsts piekrišanu;
- c) apstrīdētā tiesību akta II pielikuma daļa, kurā Apvienotajai Karalistei prasīts piedalīties “Ziemeļjūras – Vidusjūras” koridora izveidē tās teritorijā a) viņpus Londonas (t.i., līdz Glāzgovai, Edinburgai, Felikstovai un Sauthemptonai) vai b) jebkādā apjomā, esot nodalāma no pārējās II pielikuma daļas. Turklāt katrā ziņā viss apstrīdētā tiesību akta II pielikums un šī akta 29. pants esot atšķirami un nodalāmi no pārējās regulas daļas.

⁽¹⁾ OV L 348, 129. lpp.

⁽²⁾ OV L 276, 22. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – *Cemex u.c./Komisija*

(Lieta T-292/11) ⁽¹⁾

Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums

(2014/C 135/34)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Cemex S.A.B. de C.V.* (Monterreja, Meksika), *New Sunward Holding BV* (Amsterdamā, Nīderlande), *Cemex España, SA* (Madride, Spānija), *CEMEX Deutschland AG* (Ratingen, Vācija), *Cemex UK* (Egham, Apvienotā Karaliste), *CEMEX Czech Operations s.r.o.* (Prāga, Čehijas Republika), *Cemex France Gestion* (Rungis, Francija), *CEMEX Austria AG* (Langenzersdorf, Austrija) (pārstāvji – J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Durántež un B. Martínez Corral advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz J. Rivas Andrés, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2360, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39520 – Cementi un ar to saistītie produkti)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Cemex SAB de CV, New Sunward Holding BV, Cemex España, SA, Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion un Cemex Austria AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.8.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – *Holcim (Deutschland) un Holcim/Komisija*

(Lieta T-293/11) ⁽¹⁾

Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pietiekami nopietni netiešie pierādījumi — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums

(2014/C 135/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Holcim (Deutschland) AG* (Hamburga, Vācija) un *Holcim Ltd* (Cīrihe, Šveice) (pārstāvji – P. Niggemann un K. Gaßner, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Kellerbauer, R. Sauer un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz A. Böhlke, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2363, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta 39520 – Cements un ar to saistītie produkti)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Holcim (Deutschland) AG un Holcim Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.8.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – Cementos Portland Valderrivas/Komisija**(Lieta T-296/11) ⁽¹⁾****Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pietiekami nopietni netiešie pierādījumi — Pārbaude tiesā — Samērīgums****(2014/C 135/36)***Tiesvedības valoda – spāņu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pampelune, Spānija) (pārstāvji – L. Ortiz Blanco, A. Lamadrid de Pablo un N. Ruiz García, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz A. Rivas, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2368, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta 39520 – Cements un ar to saistītie produkti)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Cementos Portland Valderrivas, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.8.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – Buzzi Unicem/Komisija**(Lieta T-297/11) ⁽¹⁾*****Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Labas pārvaldības princips — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums***

(2014/C 135/37)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Buzzi Unicem SpA (Casale Monferrato, Itālija) (pārstāvji – C. Osti un A. Prastaro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Gencarelli, L. Malferrari un C. Hödlmayr, vēlāk L. Malferrari un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz M. Merola, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2356, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta 39520 – Cements un ar to saistītie produkti)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Buzzi Unicem SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 226, 30.7.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – HeidelbergCement/Komisija**(Lieta T-302/11) ⁽¹⁾*****Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pietiekami nopietni netiešie pierādījumi — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums***

(2014/C 135/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HeidelbergCement AG (Heidelberga, Vācija) (pārstāvji – U. Denzel, T. Holzmüller un P. Pichler, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Kellerbauer, R. Sauer un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz A. Böhlke, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2361, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta 39520 – Cements un ar to saistītie produkti)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) HeidelbergCement AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.8.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – Italmobiliare/Komisija**(Lieta T-305/11) ⁽¹⁾****Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Labas pārvaldības princips — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums****(2014/C 135/39)***Tiesvedības valoda – itāļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Italmobiliare SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza un M. Piergiovanni, vēlāk M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene un G. Rizza, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Gencarelli, L. Malferrari, É. Gippini Fournier un C. Hödlmayr, vēlāk L. Malferrari, É. Gippini Fournier un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz M. Malaguti, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2364, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta 39520 – Cements un ar to saistītie produkti)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Italmobiliare SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 232, 6.8.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – Schwenk Zement/Komisija**(Lieta T-306/11) ⁽¹⁾****Konkurence — Administratīvais process — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Samērīgums****(2014/C 135/40)***Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Schwenk Zement KG (Ulm, Vācija) (pārstāvis – M. Raible, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Kellerbauer, R. Sauer un C. Hödlmayr, pārstāvji, kuriem palīdz A. Böhlke, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2367, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta 39520 – Cements un ar to saistītie produkti)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2011. gada 30. marta Lēmumu C(2011) 2367, galīgā redakcija, par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta piemērošanas procedūru (Lieta 39520 – Cements un ar to saistītie produkti) atcelt, ciktāl tas attiecas uz anketas, kas ir tā I pielikums, 11. jautājumu grupu;
- 2) Schwenk Zement KG sedz divas trešdaļas savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina divas trešdaļas Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu. Komisija sedz vienu trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu, kā arī vienu trešdaļu Schwenk Zement tiesāšanās izdevumu;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.8.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 14. marta spriedums – Lardini/ITSB (Uz apkaklītes izvietots zieds)

(Lieta T-131/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas preču zīmes, kuru veido uz apkaklītes izvietots zieds, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 135/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lardini Srl (Filottrano, Itālija) (pārstāvji – P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi un N. Parrotta, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – P. Bullock un N. Bambara)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 13. decembra lēmumu lietā R 2578/2011-1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi apzīmējumu, kuru veido uz apkaklītes izvietots zieds

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lardini Srl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 141, 18.5.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. marta rīkojums – FESI/Padome**(Lieta T-134/10) ⁽¹⁾**

Prasība atcelt tiesību aktu — Dempings — Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, attiecināšana arī uz šā paša ražojuma importu no Makao — Neatkarīgus importētājus pārstāvoša apvienība — Individuālās skaršanas neesamība — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība

(2014/C 135/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI)* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – E. Vermulst un Y. van Gerven, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji J. P. Hix un B. Driessen, pārstāvji, kuriem palīdz G. Berrisch, advokāts, un N. Chesaites, barrister, vēlāk J. P. Hix un B. Driessen)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. van Vliet un M. França)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecinā arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā (OV L 352, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 148, 5.6.2010.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – Magnesitas de Rubián u.c./Komisija**(Lieta T-430/10) ⁽¹⁾**

Vide — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Atsauces dokuments par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem cementa, kaļķu un magnija oksīda ražošanā — Pieteikums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas — Noraidīšana — Atteikšanās no prasības — Izslēgšana no reģistra

(2014/C 135/43)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Magnesitas de Rubián, SA* (Incio, Spānija), *Magnesitas Navarras, SA* (Zubiri, Spānija) un *Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji – H. Brokelmann un P. Martínez-Lage Sobredo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāves – A. Alcover San Pedro, S. Petrova un E. Sanfrutos Cano)

Priekšmets

Galvenokārt, prasība atcelt Atsauces dokumenta par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem cementa, kaļķu un magnija oksīda ražošanā (OV C 166, 5. lpp.) 3. nodaļu "Magnija oksīda ražošana (ar sauso paņēmieni, izmantojot kalnrūpniecībā iegūtu dabisko magnēzītu)", kā arī šajā dokumentā rodamās atsauces uz magnija oksīda ražošanu un, pakārtoti, prasības atcelt šā dokumenta 3.5.5.4. punktu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas noraidīt;
- 2) izslēgt lietu T-430/10 no Vispārējās tiesas reģistra;
- 3) *Magnesitas de Rubián, SA, Magnesitas Navarras, SA un Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 317, 20.11.2010.

**Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – *Magnesitas de Rubián u.c./Parlaments un Padome*
(Lieta T-158/11) ⁽¹⁾**

Vide — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole — Direktīvas 2010/75/ES 13. panta 7. punktā ietverts individuāls lēmums — Pieteikums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas — Noraidīšana — Atteikšanās no prasības — Izslēgšana no reģistra

(2014/C 135/44)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Magnesitas de Rubián, SA* (Incio, Spānija), *Magnesitas Navarras, SA* (Zubiri, Spānija) un *Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji – H. Brokelmann un P. Martínez-Lage Sobredo, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji – sākotnēji M. Gómez-Leal, I. Anagnostopoulou un L. Visaggio, vēlāk M. Gómez-Leal un M. Visaggio) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – F. Florindo Gijón un K. Michael)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāju prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji A. Alcover San Pedro un L. Banciella Rodríguez-Miñón, vēlāk S. Petrova un E. Sanfrutos Cano)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvas 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17. lpp.) 13. panta 7. punktā ietvērto individuālo lēmumu, ciktāl tajā dalībvalstīm ir noteikts pienākums, paredzot nosacījumus atļaujās, ko kompetentās iestādes izsniedz attiecībā uz magnija oksīda ražošanas iekārtām, par kurām jāsaņem atļauja saskaņā ar minēto direktīvu, ievērot Atsauces dokumenta par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem cementa, kaļķu un magnija oksīda ražošanā (OV 2010, L 166, 5. lpp.) 3.5. punktā ietvertos secinājumus par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas noraidīt;
- 2) izslēgt lietu T-158/11 no Vispārējās tiesas reģistra;

- 3) *Magnesitas de Rubián, SA, Magnesitas Navarras, SA un Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 139, 7.5.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – Hemofarm/ITSB – Laboratorios Diafarm (“HEMOFARM”)

(Lieta T-411/11) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 135/45)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hemofarm AD farmaceutsko–hemijska industrija Vršac (Vršac, Serbija) (pārstāvis – D. Cañadas Arcas, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Laboratorios Diafarm, SA (Barberà del Vallès, Spānija) (pārstāvis – E. Sugrañes Coca, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 17. maija lēmumu lietā R 298/2010-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Laboratorios Diafarm, SA un Hemofarm AD farmaceutsko–hemijska industrija Vršac

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 311, 22.10.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. marta rīkojums – Eni/Komisija

(Apvienotās lietas T-240/12 un T-211/13) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Butadiēnkaučuka un emulsijas polimerizācijā iegūta butadiēnstirolkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vispārējās tiesas daļēji atceltais un grozītais Komisijas lēmums — Tiesvedības atjaunošana — Jauns paziņojums par iebildumiem — Procedūras izbeigšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 135/46)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eni SpA (Roma, Itālija) (pārstāvji –: G. M. Roberti un I. Perego, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Bottka, G. Conte, R. Striani un T. Vecchi)

Priekšmets

Lietā T-240/12 prasība atcelt Komisijas lēmumu, kas esot iekļauts 2012. gada 23. aprīļa vēstulē, ar kuru prasītājam paziņots Komisijas nodoms atsākt procedūru un pieņemt jaunu paziņojumu par iebildumiem, un lietā T-211/13 prasība atcelt Komisijas 2013. gada 26. februāra lēmumu C (2013) 1200, galīgā redakcija, un 2013. gada 27. februāra lēmumu C (2013) 1199, galīgā redakcija, ar kuriem nolemts atsākt procedūru un nosūtīt prasītājam jaunu paziņojumu par iebildumiem lietā AT. 40032 – BR/ESBR – Recidīvs pēc tam, kad Vispārējā tiesa daļēji atcēla Komisijas 2006. gada 29. novembra lēmumu C (2006) 5700, galīgā redakcija, attiecībā uz [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanu (Lieta COMP/F/38.638 – Butadiēnkaučuks un emulsijas polimerizācijā iegūts butadiēnstirolkaučuks)

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietas T-240/12 un T-211/13 apvienot rīkojuma taisīšanai;
- 2) izbeigt tiesvedību lietā par šīm prasībām;
- 3) Eni SpA un Eiropas Komisija sedz katra savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 21.7.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 7. marta rīkojums – Versalis/Komisija

(Apvienotās lietas T-241/12 un T-210/13) (¹)

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Butadiēnkaučuka un emulsijas polimerizācijā iegūta butadiēnstirolkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vispārējās tiesas daļēji atceltais un grozītais Komisijas lēmums — Tiesvedības atjaunošana — Jauns paziņojums par iebildumiem — Procedūras izbeigšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2014/C 135/47)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Versalis SpA (San Donato Milanese, Itālija) (pārstāvji – F. Moretti, L. Nascimbene un M. Siragusa, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Bottka, G. Conte, R. Striani, un T. Vecchi)

Priekšmets

Lietā T-241/12 prasība atcelt Komisijas lēmumu, kas esot iekļauts 2012. gada 23. aprīļa vēstulē, ar kuru prasītājam paziņots Komisijas nodoms atsākt procedūru un pieņemt jaunu paziņojumu par iebildumiem, un lietā T-210/13 prasība atcelt Komisijas 2013. gada 26. februāra lēmumu C (2013) 1200, galīgā redakcija, un 2013. gada 27. februāra lēmumu C (2013) 1199, galīgā redakcija, ar kuriem nolemts atsākt procedūru un nosūtīt prasītājam jaunu paziņojumu par iebildumiem lietā AT. 40032 – BR/ESBR – Recidīvs pēc tam, kad Vispārējā tiesa daļēji atcēla Komisijas 2006. gada 29. novembra lēmumu C (2006) 5700, galīgā redakcija, attiecībā uz [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanu (Lieta COMP/F/38.638 – Butadiēnkaučuks un emulsijas polimerizācijā iegūts butadiēnstirolkaučuks)

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietas T-241/12 un T-210/13 apvienot rīkojuma taisīšanai;

- 2) izbeigt tiesvedību lietā par šīm prasībām;
- 3) Versalis SpA un Eiropas Komisija sedz katra savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 227, 28.7.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 10. marta rīkojums – Spirlea/Komisija

(Lieta T-518/12) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Sabiedrības veselība — Lēmums izbeigt procedūru EU Pilot projekta ietvaros — Sūdzības izskatīšanas izbeigšana — Tiesvedības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi neuzsākšana — Nepieņemamība

(2014/C 135/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Itālija) un Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore) (pārstāvji – V. Foerster un T. Pahl, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Sipos un G. Wilms)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji S. Centeno Huerta, vēlāk J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas lēmumu izbeigt EU Pilot procedūru 2070/11/SNCO, kurš ir ietverts 2012. gada 27. septembra vēstulē, kas ir adresēta prasītājiem ar references numuru SANCO/A2/AM/kva (2012) 1245353

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Darius Nicolai Spirlea un Mihaela Spirlea sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 32, 2.2.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums – Jannatian/Padome

(Lieta T-187/13) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējā arējā un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu — Personu un vienību saraksts, kam ir piemērojami šie ierobežojošie pasākumi — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Nepieņemamība

(2014/C 135/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mahmoud Jannatian (Teherāna, Irāna) (pārstāvji – E. Rosenfeld un S. Monnerville, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – F. Naert un M. Bishop)

Priekšmets

Prasība atcelt, ciktāl šie akti attiecas uz prasītāju, Padomes 2008. gada 23. jūnija Kopējo nostāju 2008/479/KĀDP, ar ko groza Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 163, 43. lpp.), Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmumu 2008/475/EK, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 163, 29. lpp.), Padomes 2008. gada 7. augusta Kopējo nostāju 2008/652/KĀDP, ar ko groza Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 213, 58. lpp.), Padomes 2009. gada 17. novembra Lēmumu 2009/840/KĀDP, ar ko īsteno Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 303, 64. lpp.), Padomes 2009. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 1100/2009, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un atceļ Lēmumu 2008/475/EK (OV L 303, 31. lpp.), Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.), Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV L 281, 81. lpp.), Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.), un Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību kā nepieņemamu;
- 2) Mahmoud Jannatian sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 15.6.2013.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 13. februāra rīkojums – Luxembourg Pamol (Cyprus) un Luxembourg Industries/Komisija

(Lieta T-578/13 R)

Pagaidu noregulējums — Augu aizsardzības līdzekļu laišanas tirgū procedūra — Dokumentu, kas attiecas uz aktīvās vielas ierakstīšanu, publicēšana — Pieteikuma par konfidencialitātes piemērošanu noteiktai informācijai noraidīšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Pieņemamība — Steidzamība — Fumus boni iuris — Interesu izsvēršana

(2014/C 135/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd (Nikosija, Kipra) un Luxembourg Industries Ltd (Telaviva, Izraēla) (pārstāvji – C. Mereu un K. Van Maldegem, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. von Rintelen un P. Ondrůšek)

Priekšmets

Pieteikums apturēt Komisijas lēmuma piemērošanu, kurš paziņots prasītājam ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2013. gada 8. oktobra vēstuli, ar kuru noraidīts to pieteikums piemērot konfidencialitāti noteiktai informācijai, kas ietverta profesionālizvērtēšanas ziņojumā un galīgajā pielikumā saistībā ar aktīvās vielas kālija fosfonāta ierakstīšanu, kurš iesniegts saskaņā ar Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) 14. pantu un Komisijas 2011. gada 25. februāra Regulu (ES) Nr. 188/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Direktīvai 91/414/EEK attiecībā uz to darbīgo vielu novērtēšanu, kuras nav bijušas tirgū divus gadus pēc minētās direktīvas paziņošanas (OV L 53, 51. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apturēt Komisijas lēmuma piemērošanu, kurš paziņots Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd un Luxembourg Industries Ltd ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2013. gada 8. oktobra vēstuli, ar kuru noraidīts to pieteikums piemērot konfidencialitāti noteiktai informācijai, kas ietverta profesionālizvērtēšanas ziņojumā un galīgajā pielikumā saistībā ar aktīvās vielas kālija fosfonāta ierakstīšanu;
- 2) Eiropas Komisijai tiek uzdots neatļaut EFSA publicēt profesionālizvērtēšanas ziņojuma un galīgā pielikuma saistībā ar aktīvās vielas kālija fosfonāta ierakstīšanu versiju, kas ir detalizētāka nekā tā, kurā veikti aizsvītrojumi, kas norādīti Luxembourg Pamol (Cyprus) un Luxembourg Industries 2013. gada 25. februāra vēstulē, kā tie ir norādīti galvenā prasības pieteikuma A 3 pielikumā;
- 3) lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 7. marta rīkojums – *Aluminios Cortizo un Cortizo Cartera*/Komisija**(Lieta T-1/14 R)**

Pagaidu noregulējums — Valsts atbalsts — Spānijas iestāžu piešķirts atbalsts atsevišķiem saimniecisko interešu konsorcijiem (SIK) un ieguldītājiem tajos — Atsevišķiem finanšu līzingu līgumiem, kas paredzēti kuģu iegādei (Spānijas finanšu līzingu sistēma), piemērojama nodokļu režīms — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība

(2014/C 135/51)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Aluminios Cortizo, SA (Padrón, Spānija) un Cortizo Cartera, SL (Padrón) (pārstāvis – A. Beiras Cal, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier un P. Nēmečkovā)

Priekšmets

Pieteikums par Komisijas 2013. gada 17. jūlija lēmuma C(2013) 4426, galīgā redakcija, par valsts atbalstu SA.21233 C/2011 (ex NN/2011, ex CP 137/2006) izpildes apturēšanu – Atsevišķiem finanšu līzingu līgumiem piemērojama nodokļu režīms

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 18. septembra spriedumu lietā F-96/09 *Cuallado Martorell*/Komisija 2014. gada 12. martā iesniedza *Eva Cuallado Martorell***(Lieta T-506/12 P)****(2014/C 135/52)**

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībniekiApelācijas sūdzības iesniedzēja: *Eva Cuallado Martorell* (Augsburga, Vācija) (pārstāvis – C. Pinto Cañón, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- apmierinot apelācijas sūdzību, daļēji atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) spriedumu lietā F-96/09, konkrēti, nolēmumu noraidīt prasījumu atcelt atlases komisijas lēmumu nepieļaut prasītāju pie mutiskā pārbaudījuma kārtošanas un nolēmumu neatcelt lēmumus, ar kuriem viņai atteikts paziņot izlabotos viņas rakstisko pārbaudījumu darbus, kā arī šo pārbaudījumu individuālā novērtējuma veidlapu;
- pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus, izņemot attiecībā uz lēmumiem par atteikšanos nosūtīt rakstisko pārbaudījumu b) un c) darbus, ciktāl šajos lēmumos ir atteikts paziņot apelācijas sūdzības iesniedzējas veiktos rakstu darbus un atlases komisijas sagatavoto novērtējuma veidlapu par katru šo pārbaudījuma darbu, jo tie apelācijas sūdzības iesniedzējai ir nosūtīti ar EPSO 2010. gada 16. jūnija vēstuli (sprieduma 72. un 73. punkts), un
- atstāt negrozītu lēmumu, ka atbildētājai jāatlīdzina pirmajā instancē radušies tiesāšanās izdevumi un piespriet tai atlīdzināt apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidīdama vairākus prasītājas prasībā izvirzītos prasījumus un tādējādi pārkāpdama Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā noteiktās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa esot uzskatījusi par novēlotu prasību saistībā ar vairākiem tajā izklāstītajiem prasījumiem, jo, pretēji principam *pro actione*, uzskatīja, ka, lai aprēķinātu termiņu, kādā kopš nelabvēlīgā akta ceļama prasība, neesot ņemama vērā sūdzība, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegusi administratīvā kārtībā atbilstoši Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumu un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 90. panta 2. punktam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkts un LESD 296. pants, atzīstot, ka atklāta konkursa divos rakstveida pārbaudījumos saņemto novērtējumu paziņošana kandidātam vien pati par sevi jau ir pietiekams pamatojums.
 - Ievērojot, ka zemākās instances tiesa ir uzskatījusi, ka visas atlases komisijas darbības ir aizklātas un tādēļ ir jānodrošina lēmuma imunitāte, apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst, ka ir jābūt iespējai veikt atlases komisijas lēmumu pārbaudi tiesā, pamatojoties uz to, ka tās tehniskajā vērtējumā “lēmuma substanciālais kodols” ir nodalāms no tā “blakuslietām”.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. un 52. pants.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka atklāta konkursa kandidātei, kas nepiekrīt saņemtajam novērtējumam, nav tiesību piekļūt izlabotajiem rakstisko pārbaudījumu darbiem, tādējādi pārkāpjot viņas tiesības piekļūt dokumentiem.

Prasība, kas celta 2014. gada 3. janvārī – Grundig Multimedia/ITSB (“Pianissimo”)

(Lieta T-11/14)

(2014/C 135/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Šveice) (pārstāvis – S. Walter, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 5. novembra lēmumu lietā R 441/2013–4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp procesā ITSB radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Pianissimo” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 102 266

Pārbaudītāja lēmums: pieteiktās preču zīmes reģistrāciju atteikt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 15. janvārī – St’art u.c./Komisija

(Lieta T-36/14)

(2014/C 135/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: St’art – Fonds d’investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Beļģija), Stichting Cultuur – Ondernemen (Amsterdam, Nīderlande) un Angel Capital Innovations Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – L. Dehin un C. Brüls, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu, un līdz ar to atcelt apstrīdētos aktus:
 - vai nu Eiropas Komisijas nezināma datuma lēmumu izbeigt projektu “Factor SI.2.609157–2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011” un tādējādi izbeigt prasītāju konsorcijsam piešķirtās subsīdijas;
 - vai arī 2013. gada 29. novembra lēmumu, ar kuru apstiprināts iepriekš minētais lēmums;
- piespriest pretējai pusei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp advokātu honorārus un pieteikuma iesniedzējam radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, tiesību uz taisnīgu attieksmi pārkāpumu un līguma noteikumu un nosacījumu labticīgas pildīšanas vispārējā principa pārkāpumu, jo Komisijas sniegtais pamatojums esot nepietiekams un neesot izpildīts neviens nosacījums līguma izbeigšanai. Prasītājas norāda, ka apstāklis, ka ar projektu sasniedzamie mērķi ir tikuši sasniegti citiem līdzekļiem, šādi projektam laupot jēgu, neesot pietiekams iemesls subsīdiju līguma izbeigšanai.

2. Otrais pamats ir saistīts ar pilnvaru pārsniegšanu un nepareizu izmantošanu, kā arī ar tiesību uz labu pārvaldību, sacīkstes principa un vispārējā principa "*patere legem quam ipse fecisti*" pārkāpumu, jo Komisija nav norādījusi apstākļus, kas ļautu, pirmkārt, pārliecināties, vai tā ir pārbaudījusi konsorcijs, kurā ietilpst prasītājas, sniegtos apsvērumus, un, otrkārt, uzzināt šo apsvērumu noraidīšanas pamatojumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 28. janvārī – Bank Refah Kargaran/Padome

(Lieta T-65/14)

(2014/C 135/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Refah Kargaran (Teherāna, Irāna) (pārstāvis – J. M. Thouvenin, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ciktāl tā skar prasītāju;
- atcelt Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP, ciktāl tas skar prasītāju,
- atzīt par nepieņemamu attiecībā uz prasītāju Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012;
- atzīt par nepieņemamu attiecībā uz prasītāju Lēmumu 2010/413/KĀDP,
- pakārtoti, atcelt sākot ar 2014. gada 20. janvāri šo prasījumu pirmajos divos ievilkumos minēto īstenošanas regulu un lēmumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav norādīts pamatojums, pārkāpjot LESD 296. pantu, ciktāl īstenošanas regulā, ar kuru prasītāja tika ietverta to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, nav skaidri norādīts tās juridiskais pamats.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota juridiskā pamatojuma neesamība, ciktāl apstrīdētās īstenošanas regulas juridiskais pamats ir Regula Nr. 267/2012 ⁽¹⁾, kura esot jāatzīst par nepieņemamu attiecībā uz prasītāju, jo, pirmkārt, tā tika pieņemta, pārkāpjot LESD 296. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu un LESD 215. pantu, un, otrkārt, ar tās 23. panta 2. punkta d) apakšpunktu, kurš bija juridiskais pamats prasītājas iekļaušanai Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertajā sarakstā, tika pārkāpti Līgumi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta;
3. Ar trešo, ceturto, piekto un sesto pamatu tiek apgalvots, attiecīgi, ka: i) esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ii) esot pieļauta kļūda faktos un acīmredzama kļūda vērtējumā, iii) ka neesot ievērotas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un iv) ka neesot ievērots samērīguma princips;

4. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Lēmuma 2010/413 ⁽²⁾ 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kas ir juridiskais pamats prasītājai noteiktajam sodam, ir jāatzīst par nepiemērojamu attiecībā uz to, jo šī norma esot pretrunā Līgumiem, Pamattiesību hartai un samērīguma principam. Prasītāja apgalvo, ka tāpēc lēmums iekļaut prasītāju to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, ir jāatceļ.
5. Astotais pamats ir balstīts uz to, ka sākot ar 2014. gada 20. janvāri apstrīdētais sods ir kļuvis pretlikumīgs, jo Padome šajā datumā esot atzinusi, ka Irāna vairs neveic darbības kodolenerģijas jomā, kas bija šī soda noteikšanas iemesls. Prasītāja apgalvo, ka līdz ar to sods ir zaudējis savu priekšmetu.

⁽¹⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 31. janvārī – Francija/Komisija

(Lieta T-74/14)

(2014/C 135/56)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji – E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas un J. Bousin)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt pilnībā Eiropas Komisijas 2013. gada 20. novembra Lēmumu C(2013) 7066, galīgā redakcija, par valsts atbalstu Nr. SA.16237, ko Francija īstenojusi *Société Nationale Corse Méditerranée* labā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasības pieteikumu prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2013. gada 20. novembra Lēmumu C(2013) 7066, galīgā redakcija, ar kuru Komisija uzskatīja, ka, pirmkārt, pārstrukturēšanas atbalsta, par kuru Francijas iestādes paziņojušas 2002. gada 18. februārī, EUR 15,81 miliona apmērā atlikums un, otrkārt, trīs pasākumi, kurus Francijas iestādes īstenojušas 2006. gadā *Société Nationale Corse Méditerranée* (turpmāk tekstā – “SNCM”) labā, proti, 75 % SNCM īpašuma tiesību nodošana par negatīvu cenu EUR 158 miljonu apmērā, *Compagnie générale maritime et financière* (turpmāk tekstā – “CGMF”) parakstītā kapitāla palielinājums par EUR 8,75 miljoniem un avanss norēķinu kontos EUR 38,5 miljonu apmērā ir prettiesisks un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts. Tādēļ Komisija lika to atgūt.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums, jo Komisija ir atteikusies atsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru pēc Vispārējās tiesas 2012. gada 11. septembra sprieduma lietā T-565/08 *Corsica Ferries France*/Komisija (Krājumā vēl nav publicēts).
2. Ar otro pamatu, kas izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots valsts atbalsta jēdziena pārkāpums LESD 107. panta 1. punkta izpratnē gadījumā ja, Vispārējā tiesa uzskatītu, ka Komisijai bija iemesls neatsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru pēc 2012. gada 11. septembra sprieduma, jo Komisija uzskatīja, ka 2006. gada pasākumi ir kvalificējami kā valsts atbalsts šīs normas izpratnē. Šim pamatam ir trīs daļas. Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu:

- uzskatot, ka 75 % SNCM īpašuma tiesību nodošana par negatīvu cenu EUR 158 miljonu apmērā ir jākvalificē kā valsts atbalsts un ka šajā lietā nav izpildīts privāta ieguldītāja kritērijs;

- uzskatot, ka ieguldījums kapitālā EUR 8,75 apmērā ir jākvalificē kā valsts atbalsts;
 - uzskatot, ka avanss norēķinu kontos EUR 38,5 miljonu apmērā SNCM darbinieku labā ir jākvalificē kā valsts atbalsts šīs normas izpratnē.
3. Ar trešo pamatu, kas tiek izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpums gadījumā ja, Vispārējā tiesa uzskatītu, ka Komisijai bija iemesls neatsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru pēc 2012. gada 11. septembra sprieduma, jo Komisija uzskatīja, ka kapitāla ieguldījums EUR 15,81 miliona apmērā, par ko tika paziņots 2002. gadā valsts atbalsta pārstrukturēšanai ietvaros, ir jākvalificē kā valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pamatojuma neesamība.

Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – *Morningstar*/Komisija

(Lieta T-76/14)

(2014/C 135/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Morningstar, Inc. (Čikāga, Savienotās Valstis) (pārstāvji – *S. Kinsella, K. Daly* un *P. Harrison, Solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2012. gada 20. decembra Lēmumu lietā COMP/39.654 – *Reuters Instrument Codes*, kas publicēts 2013. gada 12. novembra Oficiālajā Vēstnesī (OV 326, 4. lpp.);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un
- veikt jebkurus citus pasākumus, kurus Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošiem.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāja prasa atcelt Komisijas lēmumu lietā COMP/39.645 – *Reuters Instrument Codes* par procedūru saskaņā ar LESD 102. pantu un EEZ līguma 54. pantu sakarā ar tādu *Thomson Reuters* praksi, kas liek šķēršļus nomainīt konsolidētu reāllaika datu avotus. Ar apstrīdēto lēmumu Komisija paredzēja *Thomson Reuters* noteiktas saistības saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾ 9. pantu un nolēma, kas vairs nebija pamata tālākai rīcībai. Prasītāja ir *Thomson Reuters* konkurente.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza 4 pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pieņemot minēto lēmumu, jo ar saistībām bija acīmredzami nepietiekami, lai atrisinātu minētajā lēmumā identificētās ar konkurenci saistītās problēmas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija rīkojās *ultra vires*, jo tā pārsniedza Eiropas Padomes piešķirtās pilnvaras, un tāpēc minētajam lēmumam nav juridiskā pamata.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – EE/ITSB (Emblēma ar pelēku fonu)**(Lieta T-77/14)**

(2014/C 135/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EE Ltd (Hatfield, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – P. Brownlow, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījums:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 24. oktobra lēmumu lietā R 704/2013–1.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, uz kuras attēlota emblēma ar pelēku fonu, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 9., 16., 25., 35.–39., 41., 42. un 45. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 388 386

Pārbaudītāja lēmums: atzīt reģistrācijai pieteikto preču zīmi par neatbilstošu reģistrācijas nosacījumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 4. februārī – Benediktinerabtei St. Bonifaz/ITSB – Andechser Molkerei Scheitz ("Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455")**(Lieta T-78/14)**

(2014/C 135/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Benediktinerabtei St. Bonifaz Köperschaft des öffentlichen Rechts (Minhene, Vācija) (pārstāvji – G. Württenberger un R. Kunze, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 14. novembra lēmumu lietā R 1272/2012-1 attiecībā uz iebildumu procesu Nr. B 1 754 228 (Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 255 811);

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455", attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 255 811

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Andechser Molkerei Scheitz GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus "ANDECHSER NATUR" un "ANDECHSER NATUR SEIT 1908", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29. un 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmā teikuma pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta otrā teikuma pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrā teikuma pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 6. februārī – Energy Brands/ITSB – Smart Wines ("SMARTWATER")

(Lieta T-81/14)

(2014/C 135/60)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Energy Brands, Inc. (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – D. Stone un R. Allos, Solicitors)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Smart Wines GmbH (Ķelne, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 19. novembra lēmumu lietā R 903/2013–2;
- piespriest ITSB un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "SMARTWATER" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30., 32. un 33. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 400 194

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: agrākas Kopienas vārdiskas preču zīmes "SMART WINES" reģistrācija Nr. 5 853 601 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. un 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 6. februārī – *Harrys Pubar*/ITSB – *Harry's New York Bar* ("HARRY'S NEW YORK BAR")

(Lieta T-84/14)

(2014/C 135/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Harrys Pubar AB (Gothenburg, Zviedrija) (pārstāvis – L.-E. Ström, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Harry's New York Bar SA (Parīze, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 14. novembra lēmumu apvienotajās lietās R 1038/2012-1 un R 1045/2012-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "HARRY'S NEW YORK BAR" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 30., 32. un 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 383 445

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Zviedrijas preču zīmes reģistrācijas Nr. 356 009, Nr. 320 026, Nr. 315 142 un Nr. 55 6513-1066 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji apmierināt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: daļēji apmierināt apelācijas sūdzību lietā R 1038/2012-1 un noraidīt apelācijas sūdzību lietā R 1045/2012-1

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 4. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 7. februārī – *Infocit*/ITSB – *DIN* ("DINKOOL")

(Lieta T-85/14)

(2014/C 135/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Infocit – Prestação de Serviços, Comércio e Indústria, Lda (Luanda, Angola) (pārstāvis – A. Oliveira, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: DIN – Deutsches Institut für Normung eV (Berlīne, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 12. novembra lēmumu lietā R 1106/2012-2.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "DINKOOL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 768 061

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu "DIN", starptautiska reģistrācija Nr. 229 048 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1.-34. klasē, un agrāka neregistrēta vārdiska preču zīme "DIN" Vācijā

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību, atcelt apstrīdēto lēmumu un pilnībā noraidīt apstrīdēto Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, 4. un 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – Export Development Bank of Iran/Padome

(Lieta T-89/14)

(2014/C 135/63)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Export Development Bank of Iran (Teherāna, Irāna) (pārstāvis – J.-M. Thouvenin, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ciktāl tā skar prasītāju;
- atcelt Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP, ciktāl tas skar prasītāju,
- atzīt par nepieņemamu attiecībā uz prasītāju Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012;
- atzīt par nepieņemamu attiecībā uz prasītāju Lēmumu 2010/413/KĀDP,
- pakārtoti, atcelt sākot ar 2014. gada 20. janvāri šo prasījumu pirmajos divos ievilkumos minēto īstenošanas regulu un lēmumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus, no kuriem astoņi ir būtībā identiski vai līdzīgi tiem pamatiem, kas tika izvirzīti lietā T-65/14 *Bank Refah Kargaran*/Padome.

Turklāt prasītāja izvirza pamatu, kas ir balstīts uz vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 3. februārī – Secolux/Eiropas Komisija un Tulkošanas centrs**(Lieta T-90/14)**

(2014/C 135/64)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction (Capellen, Luksemburga) (pārstāvis – N. Prüm-Carré, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (CdT) un Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas, kura rīkojas gan savā, gan citu līgumslēdzēju iestāžu, proti, Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra un Eiropas Savienības publikāciju biroja vārdā, 2013. gada 3. decembra lēmumu, ar ko tika noraidīts piedāvājums, ko prasītāja bija iesniegusi uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu Nr. 02/2013/OIL “Drošības pārbaudes” ietvaros attiecībā uz 1. daļu “Drošības, labklājības un vides reglamentējošās pārbaudes”, un ar ko strīdīgā līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas citam pretendentam;
- piespriest Eiropas Komisijai samaksāt summu EUR 467 186,08 apmērā kā zaudējumu atlīdzību par nodarīto kaitējumu, pieskaitot likumiskos procentus sākot no dienas, kurā tika pieņemts lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, līdz brīdim, kad tiks samaksāta visa summa;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz procedūras pārkāpumiem un pretrunīgu informāciju, kas prasītājai tika iesniegta saistībā ar izvēlēto piedāvājuma attiecībā uz 1. daļu summu. Prasītāja apgalvo, ka:
 - izvēlēto pretendenta piedāvājuma summa, kas minēta Komisijas 2013. gada 11. decembra vēstulē, ar ko prasītāja tika informēta par izvēlēto piedāvājuma raksturojošajām iezīmēm un priekšrocībām, ir neprecīza, jo tā ir pārāk zema. Šādā gadījumā prasītājai neesot bijusi pieejama droša informācija par izvēlēto piedāvājuma cenu, kas esot pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums; vai ka
 - līguma, kura slēgšanas tiesības tika piešķirtas, vērtība, kura ir norādīta 2013. gada 24. decembrī publicētajā paziņojumā par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu⁽¹⁾ ir kļūdaina, jo tā ir pārāk augsta. Šajā gadījumā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas paziņojums neatpoguļojot izvēlēto piedāvājuma vērtību, kas esot pārskatāmības pienākuma pārkāpums; vai arī ka
 - Komisijas 2013. gada 11. decembra vēstulē norādītā izvēlēto piedāvājuma summa un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas paziņojumā norādītā līguma vērtība ir pareiza. Šādā gadījumā līguma slēgšanas tiesības esot piešķirtas par augstāku summu nekā izvēlētais piedāvājums, kas esot smags pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpums.
2. Otrais pamats attiecas uz izvēlēto piedāvājuma pretlikumīgumu, ciktāl izvēlētais pretendents par piedāvāto cenu nevarot pienācīgi sniegt visus vajadzīgos pakalpojumus un pat ar personālu, kam ir vajadzīgā kvalifikācija.
3. Trešais pamats attiecas uz pārmērīgi zemas cenas piedāvājumu. Prasītāja apgalvo, ka šajā gadījumā pastāv netieši pierādījumi, kas liecinot par to, ka izvēlētais piedāvājums neatbilst ekonomiskajai realitātei. Komisijai izvēlētajam pretendentam esot vajadzējis pieprasīt sīkāku informāciju par piedāvājuma sastāvdaļām saskaņā ar Deleģētās regulas Nr. 1268/2012⁽²⁾ 151. pantu.

4. Ceturtais pamats attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpumu gan piedāvājumu sagatavošanas, gan to novērtēšanas laikā. Prasītāja apgalvo, ka:

- pirmkārt, izvēlētais pretendents esot bijis arī iepriekšējo līgumu slēgšanas tiesību saņēmējs, tā rīcībā esot bijusi privileģēta informācija attiecībā uz vietām, sniedzamajiem pakalpojumiem un Komisijas faktiski pieprasītajiem daudzumiem, kādēļ Komisijai no prasītājas esot vajadzējis pieprasīt paskaidrojumus, pamatojoties uz Deleģētās regulas Nr. 1268/2012 160. panta 3. punktu;
- un, otrkārt, Komisija esot ņēmusi vērā iepriekšējo līgumu slēgšanas tiesību saņēmēja iepriekš sniegto pakalpojumu kvalitāti, novērtējot iesniegtos piedāvājumus attiecībā uz konkrēto līgumu.

⁽¹⁾ OV 2013/S 249–433951.

⁽²⁾ Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 10. februārī – St’art u.c./Komisija

(Lieta T-93/14)

(2014/C 135/65)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: St’art – Fonds d’investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Beļģija), Stichting Cultuur – Ondernemen (Amsterdam, Nīderlande) un Angel Capital Innovations Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – L. Dehin un C. Brüls, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu, un līdz ar to atcelt apstrīdēto aktu:
- proti, Eiropas Komisijas nezināma datuma, bet formāli 2013. gada 29. novembrī izteikto lēmumu par EUR 140 500,01 atgūšanu no sabiedrības EDC publiskā iepirkuma “Factor SI.2.609157–2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011” ietvaros, izrakstīt parādzīmi un, ja nepieciešams, šai ziņā noteikt solidāro atbildību citiem konsorcijs biedriem.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu un īpaši pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kā arī likumīguma principa pārkāpumu, jo Komisijas lēmums atgūt sabiedrībai EDC projekta “C-I Factor” ietvaros izmaksātos avansus un izvirzīt prasītāju, kas ietilpst konsorcijs, solidāro atbildību, šai ziņā ir balstīts uz prettiesisku lēmumu izbeigt subsīdiu līgumu.
2. Otrais pamats ir saistīts ar pilnvaru pārsniegšanu un nepareizu izmantošanu, kā arī ar tiesību uz labu pārvaldību, sacīkstes principa un vispārējā principa “*patere legem quam ipse fecisti*” pārkāpumu, jo Komisija nav norādījusi apstākļus, kas ļautu, pirmkārt, pārliecināties, vai tā ir pārbaudījusi konsorcijs, kurā ietilpst prasītājas, sniegtos apsvērumus, un, otrkārt, uzzināt šo apsvērumu noraidīšanas pamatojumu. Prasītājas Komisijai turklāt pārmet, ka tā tām nav devusi iespēju pašām izpildīt no līguma izrietošos pienākumus, lai mīkstinātu iespējamo sabiedrības EDC pieļauto neizpildi.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. februārī – EE/ITSB (Krāsu raksta attēls)**(Lieta T-94/14)**

(2014/C 135/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: EE Ltd (Hatfield, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – P. Brownlow, Solicitor)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)***Prasītājas prasījums:**

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 20. novembra lēmumu lietā R 495/2013–1.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kurā attēlots krāsu raksts, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 9., 16., 25., 28., 35.–39., 41., 42. un 45. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 177 631

Pārbaudītāja lēmums: atteikt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 11. februārī – Vimeo/ITSB – PT Comunicações (“VIMEO”)**(Lieta T-96/14)**

(2014/C 135/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Vimeo LLC (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – A. Poulter un M. Macdonald, Solicitors)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: PT Comunicações, SA (Lisabona, Portugāle)***Prasītājas prasījumi:**

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 27. novembra lēmumu lietā R 1092/2013–2;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “VIMEO” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 38., 41. un 42. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 843 061

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “meo”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 35., 37., 38., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 12. decembra spriedumu lietā F-142/11 Simpson/Padome 2014. gada 24. februārī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta T-130/14 P)

(2014/C 135/68)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bauer un A. Bisch)

Otrs lietas dalībnieks: Erik Simpson (Brisele, Beļģija)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 12. decembra spriedumu lietā F-142/11 Erik Simpson/Padome, ciktāl ar to tiek atcelts Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 9. decembra lēmums un noteikts, ka Eiropas Savienības Padomei ir jāsedz savi un jāatlīdzina Erik Simpson tiesāšanās izdevumi;
- atdot lietu atpakaļ izskatīšanai Civildienesta tiesā un
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt šīs tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu pamatu, apgalvojot, ka Civildienesta tiesas secinājums, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo nav ievērots pienākums sniegt pamatojumu, ir balstīts uz kļūdainiem pieņēmumiem, kas radušies pierādījumu sagrozīšanas rezultātā, un tāpēc nav atbalstāms.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. februārī – Albis Plastic/ITSB – IQAP Masterbatch Group (“ALCOLOR”)

(Lieta T-132/14)

(2014/C 135/69)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Albis Plastic GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvis – C. Klawitter, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: IQAP Masterbatch Group, SL (Masías de Roda, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 3. decembra lēmumu lietā R 1015/2012–2;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme "ALCOLOR" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 1. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 3 073 889

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: IQAP Masterbatch Group, SL

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: valsts grafiska preču zīme, kas satur vārdisku elementu "ALCOLOR", attiecībā uz precēm, kas ietilpst 2. klasē, kā arī uzņēmuma nosaukums "ALCOLOR", kas tika izmantots komercdarbībā Spānijā attiecībā uz "krāsvielām"

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt un lietu nodot atpakaļ izskatīšanai Anulēšanas nodaļā

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta un attiecīgo īstenošanas noteikumu pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 20. februārī – Kicktipp/ITSB – Società Italiana Calzature ("kicktipp")

(Lieta T-135/14)

(2014/C 135/70)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kicktipp GmbH (Diseldorf, Vācija) (pārstāvis – A. Dreyer, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Società Italiana Calzature Srl (Milāna, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 12. decembra lēmumu lietā R 1061/2012-2;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "kicktipp" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 35., 38. un 41. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 874 281

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Itālijas preču zīmes Nr. 348 149, Nr. 905 554 un Nr. 905 554 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 24. februārī – Tilda Riceland Private/ITSB – Siam Grains (“BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE”)

(Lieta T-136/14)

(2014/C 135/71)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tilda Riceland Private Ltd (Gurgaon, Indija) (pārstāvji – S. Malynicz, Barrister, N. Urwin un D. Sills, Solicitors)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Siam Grains Co. Ltd (Bangkoka, Taizeme)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 18. decembra lēmumu lietā R 1086/2012-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: melnbalta grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 520 641

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: agrāka neregistrēta preču zīme un agrāks apzīmējums, ko “izmanto tirdzniecībā, lai apzīmētu preču klasi “BASMATI”, ko Apvienotajā Karalistē izmanto saistībā ar “rīsiem”

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 4. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 25. februārī – I Castellani/ITSB – Chomarat (Rinža attēls)

(Lieta T-137/14)

(2014/C 135/72)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: I Castellani Srl (Meldola, Itālija) (pārstāvji – M. Caramelli, F. Boscariol de Roberto, I. Gatto un D. Martucci, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Compagnie Chomarat (Parīze, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 13. decembra lēmumu lietā R 1001/2012-2;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: grafiska preču zīme, kas attēlo riņķi, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 19. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 2 844 033

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Anulēšanas nodaļas lēmums: atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju Nr. 2 844 033

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 51. panta 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – Bora Creations/ITSB (“gel nails at home”)

(Lieta T-140/14)

(2014/C 135/73)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bora Creations, SL (Ceuta, Spānija) (pārstāvji – R. Lange, G. Hild un E. Schallast, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 5. decembra lēmumu lietā R 450/2013-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “gel nails at home” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 8., 11. un 21. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 331 634

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums
 - Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums
-

Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – EE/ITSB (Emblēma ar dzeltenu fonu)**(Lieta T-143/14)**

(2014/C 135/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: EE Ltd (Hatfield, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – P. Brownlow, Solicitor)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)***Prasītājas prasījums:**

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 27. novembra lēmumu lietā R 703/2013–2.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, uz kuras attēlota emblēma ar dzeltenu fonu, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 9., 16., 25., 35.–39., 41., 42. un 45. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 388 311

Pārbaudītāja lēmums: atzīt reģistrācijai pieteikto preču zīmi par neatbilstošu reģistrācijas nosacījumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – EE/ITSB (Emblēma ar punktotu ziloņkaula krāsas fonu)**(Lieta T-144/14)**

(2014/C 135/75)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: EE Ltd (Hatfield, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – P. Brownlow, Solicitor)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)***Prasītājas prasījums:**

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 7. janvāra lēmumu lietā R 705/2013–1.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kurā attēlota emblēma ar ziloņkaula krāsas fonu, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7., 9., 16., 25., 35.–39., 41., 42. un 45. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 388 493

Pārbaudītāja lēmums: atzīt reģistrācijai pieteikto preču zīmi par neatbilstošu reģistrācijas nosacījumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 7. martā – Volkswagen/ITSB (“StartUp”)**(Lieta T-156/14)**

(2014/C 135/76)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Vācija) (pārstāvis – U. Sander, advokāts)*Atbildētājs:* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Prasītājas prasījumi:**

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 7. janvāra lēmumu lietā R 1335/2013–4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti*Attiecīgā Kopienas preču zīme:* vārdiska preču zīme “StartUp” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12., 28., 35. un 37. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 792 009*Pārbaudītāja lēmums:* reģistrācijas pieteikumu noraidīt*Apelāciju padomes lēmums:* apelācijas sūdzību noraidīt*Izvirzītie pamati:*

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – Canadian Solar Emea u.c./Padome**(Lieta T-162/14)**

(2014/C 135/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītājas:* Canadian Solar Emea u.c. (Mīnhene, Vācija), Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Ķīna), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Ķīna), Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Ķīna) un Csi Solar Power (China), Inc. (Suzhou) (pārstāvji – A. Willems, S. De Knop un J. Charles, lawyers)*Atbildētāja:* Eiropas Savienības Padome**Prasītāju prasījumi:**

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1238/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (OV L 325, 1. lpp.), ciktāl tā ir piemērojama prasītājām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot antidempinga pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un galvenajām sastāvdaļām, kas nosūtītas no Ķīnas Tautas Republikas, kaut arī paziņojumā par procedūras uzsākšanu bija minēti tikai Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kristāliskā silīcija fotoelektriskie moduļi un galvenās sastāvdaļas, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 5. panta 10. un 11. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot antidempinga pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un galvenajām sastāvdaļām, par kurām netika veikta anti-dempinga izmeklēšana, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 1. un 17. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, piemērojot metodoloģiju, kas atbilst plānveida ekonomikai, lai aprēķinātu dempinga starpību precēm no tirgus ekonomikas valstīm, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. pantu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, veicot vienu izmeklēšanu par divām dažādām precēm (proti, par kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļiem un elementiem), iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 1. panta 4. punktu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, nepārbaudot prasītāju lūgumu tām piemērot tirgus ekonomikas režīmu, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, atsevišķi neapreķinot Savienības ražošanas nozarei nodarītos zaudējumus dempinga importa un zināmu citu faktoru dēļ un tādēļ nosakot augstāku ievadmuities likmi par to, kāda ir nepieciešama, lai novērstu zaudējumus, kas Savienības ražošanas nozarei nodarīti dempinga importa dēļ, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 3. pantu un 9. panta 4. punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 28. februārī – Canadian Solar Emea u.c./Padome

(Lieta T-163/14)

(2014/C 135/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Canadian Solar Emea GmbH (Minhene, Vācija), Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Ķīna), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Ķīna), Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Ķīna) un Csi Solar Power (China), Inc. (Suzhou) (pārstāvji – S. De Knop un J. Charles, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1239/2013, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (OV L 325, 66. lpp.), ciktāl tā ir piemērojama prasītājām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot kompensācijas pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un galvenajām sastāvdaļām, kas nosūtītas no Ķīnas Tautas Republikas, kaut arī paziņojumā par procedūras uzsākšanu bija minēti tikai Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kristāliskā silīcija fotoelektriskie moduļi un galvenās sastāvdaļas, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009⁽¹⁾ 10. panta 12. un 13. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot kompensācijas pasākumus kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem moduļiem un galvenajām sastāvdaļām, par kurām netika veikta anti-dempinga izmeklēšana, iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 1. un 27. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, veicot vienu izmeklēšanu par divām dažādām precēm (proti, par kristāliskā silīcija fotoelektriskajiem, moduļiem un elementiem), iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 2. panta c) punktu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 188, 93. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 13. martā – Pérez Gutiérrez/Komisija

(Lieta T-168/14)

(2014/C 135/79)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ana Pérez Gutiérrez (Mataro, Spānija) (pārstāvis – J. Soler Puebla, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka ir prettiesiski aizskartas tiesības uz godu, ģimenes dzīvi un paša tēlu, jo bez piekrišanas izmantots *Patrick Johann [a] Jacquemyn* attēls, Eiropas Komisijai iekļaujot viņa fotogrāfiju Eiropas Savienībā uz tabakas izstrādājumiem izvietojamajiem brīdinājumiem par ietekmi uz veselību paredzēto attēlu bibliotēkā;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājai summu EUR 181 104 apmērā par sagaidāmās peļņas atrāvumu;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājai vienu eiro centu par katru tabakas izstrādājumu paciņu vai preci, uz kuras atrodas *Patr[i]ck Jacquemyn* attēls, attiecīgo kopsummu, kas pašreiz ir divdesmit septiņi miljoni piecsimt astoņdesmit astoņi tūkstoši piecsimt divdesmit četri eiro (EUR 27 588 524), nosakot sprieduma izpildes posmā;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājai atlīdzinājumu par labumu EUR 13 790 000 apmērā, kas gūts, prettiesiski izmantojot *Patrick Jacquemyn* attēlu Spānijā, kur atrodas prasītājas un *Patrick Jacquemyn* dzīvesvieta.

Pamati un galvenie argumenti

Šīs tiesvedības priekšmets ir prasība sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību, kas celta, lai saņemtu atlīdzinājumu par kaitējumu, kas nodarīts ar to, ka Eiropas Komisija ir prettiesiski izmantojusi prasītājas vārdā *Patrick Johann[a] Jacquemyn* attēlu Eiropas Savienībā uz tabakas izstrādājumiem obligāti norādāmajos brīdinājumos par ietekmi uz veselību.

Savas prasības pamatošanai prasītāja apgalvo, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 5. jūnija Direktīvas 2001/37/EK un tās 5. panta 3. punkta īstenošana tika veikta ar Eiropas Komisijas 2003. gada 5. septembra Lēmumu 2003/641/EK par krāsainu fotoattēlu vai citu ilustrāciju izmantošanu uz tabakas izstrādājumu iepakojumiem, lai brīdinātu par ietekmi uz veselību. Pēc tam tika pieņemts Komisijas 2005. gada 26. maija Lēmums C(2005) 1452 par primāro dokumentu bibliotēku, kurā ietverti krāsaini fotoattēli vai citas ilustrācijas visiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/37/EK 1. pielikumā uzskaitītiem papildu brīdinājumiem, kurā vēlāk izdarīti grozījumi ar 2006. gada 13. aprīļa Lēmumu C(2006) 1502.

Minētā direktīva kopā ar lēmumiem par attēliem, kas izvietojami uz tabakas izstrādājumu iepakojumiem, tika transponēta katras dalībvalsts tiesībās. Konkrēti, Spānijas gadījumā tā tika transponēta ar 2010. gada 14. maija Karaļa dekrētu Nr. 639/2010. No Eiropas Komisijas piedāvātajiem 42 attēliem Spānija izvēlējās 14, kuru vidū bija *Patrick Jacquemyn* attēls.

Prasītāja piebilst, ka laikā no 2002. gada 21. jūnija līdz 2002. gada 16. augustam *P. J. Jacquemyn* tika ievietots *Hospital de Barcelona* slimnīcā, atrazdamies komas stāvoklī 22 dienas. Kopš tā laika bez viņa piekrišanas internetā ir parādījušies vairāki *P. J. Jacquemyn* attēli tāpēc, ka šajā hroniskas obstruktīvas plaušu slimības (HOPS) klīniskajā gadījumā viņam tika veiktas sarežģīta intubācija un traheotomija un ar viņu tika veikti pētījumi.

Šādi bez piekrišanas izmantojot viņa tēlu laikā, kamēr viņš atradās komā, viens no viņa attēliem tika iekļauts brīdinājumiem par ietekmi uz veselību paredzēto attēlu bibliotēkā pēc tam, kad attiecīgo fotogrāfiju bija apstrādājis šai kampaņai nolīgtais reklāmas uzņēmums.

Vispārējās tiesas 2014. gada 20. februāra rīkojums – USFSPEI un Loescher/Padome

(Lieta T-119/12) ⁽¹⁾

(2014/C 135/80)

Tiesvedības valoda – franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 165, 9.6.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 24. februāra rīkojums – Bimbo/ITSB (“FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES”)

(Lieta T-600/13) ⁽¹⁾

(2014/C 135/81)

Tiesvedības valoda – spāņu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 31, 1.2.2014.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV